XXXIV. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. AUGUSZTUS 17.

Ludas Matyi

Szűr-Szabó József rajza

KEDVES LUDAS!

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

1

Fortyog...

... a méreg az ÁFOR-kutaknál járó autósban mostanában. Mindenütt kinn a tábla, miszerint: benzint, olajat, műanyag-edényben nem szolgálunk ki. Azaz: eldobhatjuk a 2

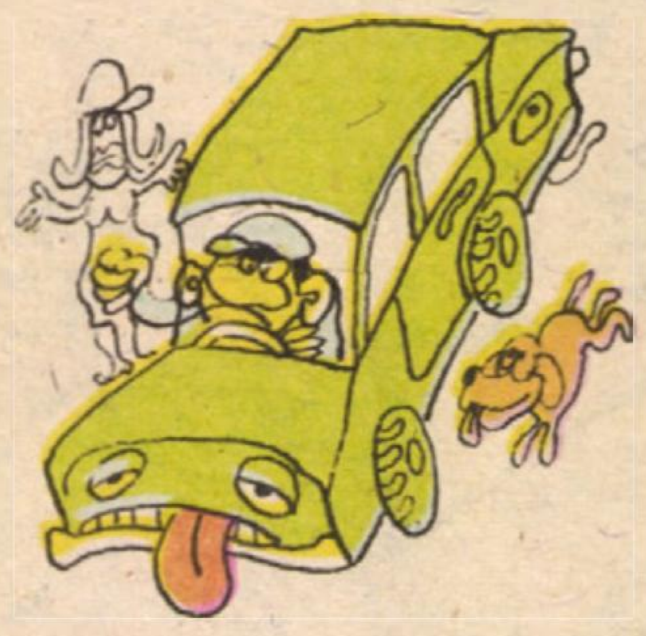

...teres műanyag kannákat, amelyeket éveken át reklámoztak („Ne induljon útnak tartalék kanna nélkül!"), és amiből eladtak eddig az országban vagy félmillió darabot. Ráadásul, ha már volt benne benzin, olaj, akkor a „stichje" miatt mást nehéz lenne benne tárolni.

2

Shell-kálvária

Meleg nyári nap. Differenciál-műbe kellene olajat utántölteni, csak emelőn lehet, olaj (amilyen kell), csak Shelléknél van. Nosza, utána! Árpád-hídi Shell-kút. Kérdés: hol végzik a munkát? Válasz: a Mészáros utcában. Odaérve kedves kislány mosolyog szánakozva: ők csak valutáért dolgoznak... Próbáljuk meg talán a Soroksári út mellett, a Kén utcában. Kén utca: áramszünet miatt áll a szerviz. Kérdem: most hová menjek? A Belvárosba, a Martinelli téri parkolóházba küldenek, anélkül, hogy telefonon tudakolnák, fogadnak-e? Martinelli tér: leltár miatt három napig zárva. Amikor megkérdem, ezt a Kén utcában miért nem tudják, vállat vonnak. Mikor a panaszkönyvet is kérem, annyit megtesznek, hogy felhívják Óbudán a Bécsi úti szervizt, ahol végül is elvállalják a munkát. Búcsúzóul még megkérem a Martinelli térieket, ugyan hívják már fel a Kén utca figyelmét: ne küldjék

ide az ügyfeleket... A válasz: nem az ő dolguk, különben sem szoktak egy nap több embert ideküldeni... Hogy mégis, az a Bécsi úton derül ki, amikor egy órai várakozás alatt öt kocsi fut be, káromkodó vezetőkkel, akik ugyanígy hiába járták meg a délutáni csúcsforgalomban a Belvárost.

3

Autósbolthoz behajtani tilos...

Jókai tér. Több nagy AUTÓKER-bolt és egy maszek indexbolt is van ott, sok autóst szólít oda az alkatrész-szükséglet, autóstul. Menne is, ha tudná, hogyan? Mert a

Népköztársaság útján, amelyre a tér kifut, nem tanácsos. Ha a Belváros felől jövünk, mivel a tér balra esik, nincs hol balra kanyarodni. Lévén hogy majd egy éve már egy kilométerrel előbb, a Nagymező utcánál is megtiltották. Persze, meg lehet fordulni a November 7. téren de a Népköztársaság útról *jobbra* sem (!) lehet befordulni, pedig két „bejárat" is lenne. Az egyikben régebben szabad volt. Majd jött az új forgalmi rend, és tilos lett. Akkor a forgalomszervezők ígérték: ha az Opera étterem mellett befejeződik a tatarozás, ami miatt a tér másik behajtó ága le volt zárva, akkor ott megfordítják az addigi egyirányúsítást, és ott lehet majd a térre behajtani. A tatarozásnak vége. Az irány maradt, ott is csak kijönni lehet a térről. Az ígéretet meg elfelejtették.

(szatmári)

BIZTATÁS FOGMOSÁSRA

A Blendi gyermekfogkrém színes képregénybe bugyolálva kerül forgalomba.

A gyerek, aki ezt a „tanregényt" elolvassa, vagy akinek (ha nem tud még olvasni) felolvassák, megdöbbenve értesül, hogy „a gonosz Kroksz a világűrből meg akarja támadni a gyerekek fogait".

Természetesen űrhajóval közeledik a szörnypofa, akit a következő képen látunk, és így szól: „Ha-ha... az én hipersugaraim ellen nincs védekezés."

A harmadik képen egy újság rendkívüli kiadását olvashatjuk: „Óvjátok meg a gyerekek fogait!"

A következő képeken gyorsan peregnek az események. Biba Blendi, a kis hód elhatározza, hogy szembeszáll Krokszszal. Közben a gyerekek barlangba menekültek, de hiába... A barlangot Kroksz „bomlasztotta".

Ekkor lép közbe Blendi, a hódocska, akinek „csoda-fogai minden támadást visszavernek, és a sugarak — mint a bumerángok, ha visszatérnek — összetörik az űrhajót.

Mármint a gonosz Kroksz űrhajóját. Hogyan, miként csinálják ezt a bumeráng-szisztémával, az igazán mellékes, fontos, hogy a gonosz „Kroksz többé nem tudja megtámadni a gyerekek fogait." Blendi pedig kitüntetést kap: „Éljen! Hurrá!!!"

Mi sem természetesebb, mint az, hogy a gyerek, aki ezt a roppant tanulságos történetet természetesen tökéletesen megérti, rohan a fogkeféjéért, rányom egy nagy adagot a Blendi tubusból, és veszettül mosni kezdi a fogát. és közben arra gondol, hogy mégis csak repülnek azok a csészealjak, amelyekről a bácsik a másik szobában suttognak, és lehet, hogy nemsokára megtámadnak bennünket a marslakók, és félő, hogy Blendi, a kis hódocska akkor aludni fog...

Mindegy, le kell feküdni, ez a szülői parancs. Gyermekünk tehát siet az ágyba, fejére húzza a paplant (ami biztos, az biztos!), és a világűrből jövő titokzatos támadástól vacogva, nyugtalanul vergődik az éjszakában. Igaz, hogy tisztára mosott fogakkal.

Sólyom László

– Nem lett volna egyszerűbb, mindjárt ott az üzletben kifolyatni?

9 FORINT — ÉS MÉG MENNYI?

A Pest megyei Tanács Gyógyszeripari Központja ellenőrzése során megállapította, hogy a bujáki körzeti orvos olyan gyógyszert is felírt térítésmentesen, amit nem lehetett volna. Erről átírt a Pest megyei Tanács Eü. Osztályának. Amely az átiratot továbbította a Nógrád megyei Tanács Eü. Osztályának. Innen tovább passzolták a papírt a Pásztói Járási Hivatal Eü. Csoportjának. Amely megküldte ezt a bujáki községi tanácsnak azzal, hogy a bujáki körzeti orvos térítse meg az általa okozott kárt, s az összeget a Gyógyszertári Központ számlájára utalja át.

Átiratban, munkaidőben, stb. annyit foglalkoztak idáig az üggyel, hogy ha azt pénzre vetítjük ki, az összeg meghaladja a bujáki orvos „okozta kárt". Amely — 9, azaz kilenc forint.

Dr. Kovács Bertalan
igazgató,
Nógrád megyei Tanács Kórháza II.
Pásztó

VESZÉLYBEN AZ EGÉSZSÉG

Budán, a Kiss János altábornagy utca 36. udvarán, szeméthalom tornyosul. Dobozok, ládák, gumiabroncsok és téglák között vécétartály is található. A lakók többször kérték a házkezelőségtől a szemét elszállítását, de csak ígéretet kaptak. Ez pedig nem sok. Most a XII. kerületi IKV-n a sor!

Az említett lakóház más szempontból is figyelemre méltó. Évekkel ezelőtt emeletráépítést határoztak el. A földszinti lakók aláírták, hogy három emelet ráépítésébe beleegyeznek, ám a végén négy emelet épült. Sok jó ember kis

helyen is elfér, gondolták, és ebben nem is tévedtek. A bérlők jól megvannak egymással, csak a falak hasadnak és a csövek repednek...

A kapu alatt húzódó szennyvíz-elvezető cső réges-régen megérett a cserére, ám csupán toldozzák, foldozzák. A földszint kettőben a bútorokat egy méterre kellett elhúzni az egyre nedvesebb falaktól. Ha benézünk az éléskamrába, nem baracklekvárt, meg kovászos uborkát találunk benne, hanem vizet tároló szürke falakat. A nyirkosság a különböző gombáknak is remek táptalaja. A bérlő minden erőfeszítés nélkül egész életre szóló reumát szerezhet.

A földszinti lakások vizesedése alapos vizsgálatot kíván. Nemcsak a bennük élők egészsége van veszélyben, hanem a felettük lakók biztonsága is.

(f. i.)

A bárba belép egy vendég és egy holtrészeg emberre mutatva így szól a mixerhez:
— Ugyanazt kérem én is...

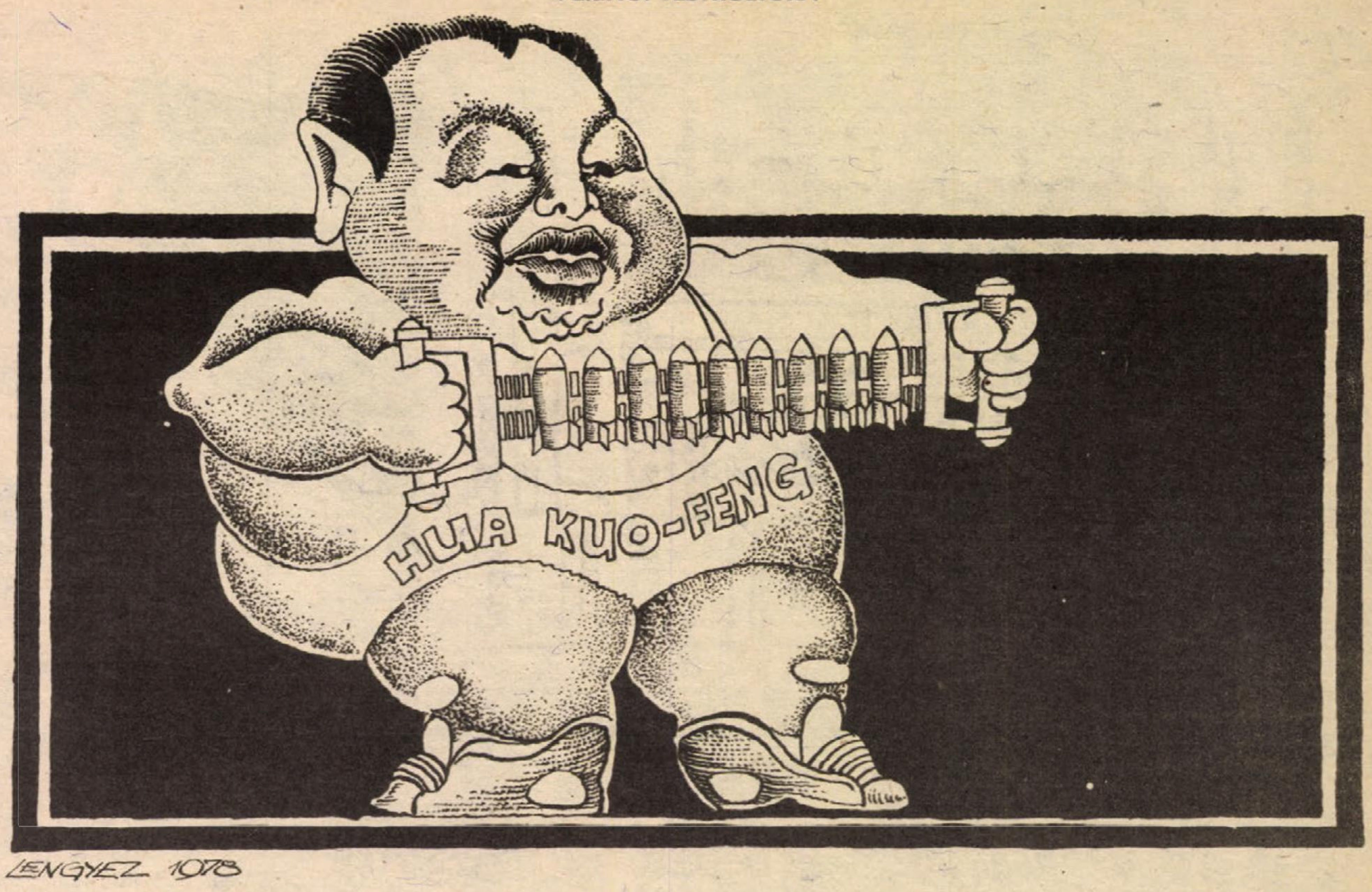
*

Két lány beszélget.
— És miből gondolod, hogy Feri el akar venni?
— Az utóbbi időben olyan ajándékokat vesz nekem, amik nélkülözhetetlenek a háztartásban.

*

— Kik ezek a fiatalok abban a fülkében?
— Nászutasok.
— No, nem sugárzik róluk a boldogság!
— Nem csoda. Most térnek haza...

PEKINGI TESTKULTÚRA

CSALÁDTERVEZÉS

Mindig büszke voltam a családomra, ott hencegtem velük, ahol csak lehetett. Az unokaöcsköś, Fülenagy Géza, például húszéves korában aranyérmet nyert az ifjú szakmunkások vetélkedőjén, ott ismerkedett meg a lányok versengéséből kikerült győztessel, Mihók Boriskával. Három hét múlva — az esküvőjükön — én voltam a vőlegény tanúja, és az anyakönyvvezető azt mondta: ez a két fiatal még sokra fogja vinni!

Az esküvői vacsorát Géza édesanyjánál fogyasztottuk el, odaköltözött az ifjú pár — miért is lett volna lakásuk? —, de munkahelyükről a legőszintébb ajánlósorokat kapták mindketten a lakásigénylési kérelmükhöz. Nem is volt kétséges előttünk, hogy ennek a két tehetséges, ambiciózus fiatalnak előbb-utóbb meglesz a saját lakása is.

Régen nem találkoztam velük, annál inkább megörültem hát, amikor az utcán összefutottam Boriskával, egy fodrászüzletből lépett ki, csaknem a nyakamba pottyant.

— Ejnye — fenyegettem meg tréfásan —, hát szabadságon vagytok és eszetekbe sem jutott, hogy meglátogassatok?

— Nem vagyunk szabadságon — mosolygott Boriska —, csak kilógtam a fodrászhoz, mert most olyan helyen dolgozom, hogy megtehetem. Átmentem csomagolónak a raktárba, mert tudod — nézett rám vidáman —, lakásra spórolunk. Azért mentem el a gép mellől.

— Nem sajnálod? — csóváltam a fejemet —, te, akinek olyan kezed és szemed van... és így sokkal többet keresel?

— Ezernyolcszázat — tájékoztatott Boriska. — A gép mellett nem tudtam kevesebbet keresni háromezernél, hát úgy sosem lett volna lakásunk. Ezért mentem a csomagolóba.

— Ugratsz? — kérdeztem mérgesen. — Vagy meghülyültem?

— Nem érted a csíziót — csóválta Boriska a fejét. — Mióta lakásra spórolunk, Géza félnapokat lóg a gép mellett, hogy meglegyen a havi kétezerötszáza és egy fillérrel se több. Így négyezerháromszáz a kettőnk keresete, még éppen jó a lakáshoz. Most sem kapcsolsz?

— Most sem — mondtam bárgyú mosollyal.

— Akkor nem ismered a lakásrendelkezéseket — fejtette meg a titkot Boriska. — Hát, ide figyelj: tanácsi bérlakásra csak akkor vagyunk jogosultak Gézával, ha a kettőnk havi keresete nem több négyezernégyszáz forintnál. Ha több ennél, akkor már csak szövetkezeti lakást kaphatunk, amire egy csomó pénzt kell befizetni. Sokkal olcsóbban jövünk ki, ha nem dolgozunk rendesen, amíg meg nem kapjuk a tanácsi bérlakást. Aztán majd ráverünk, kedvünkre. Az a fontos, hogy addig ne keressünk többet. Tudod, hogy mennyi fejtörést okozott nekünk Gézával, hogy ne szaladjon a pénzünk a négyezernégyszáz fölé? De itt jön Géza!

Boriska boldogan szaladt a férje elé, megcsókolta, úgy hozta hozzám, belékarolva:

— Nézd, ki van itt!

Egyszercsak elengedte a férjét, gyanakodva vizsgálta:

— Géza! — kiáltott rá. — Te ittál?

Géza sápadtan állt előttünk.

— Baj van, Géza? — kérdezte Boriska ijedten.

Géza bólintott. A zsebébe nyúlt és kihúzta a fizetési szalagot, dadogva nyújtotta a felesége elé:

— Három rongy... — suttogta. — Esküszöm, nem tudom, hogy miért nem kevesebb...

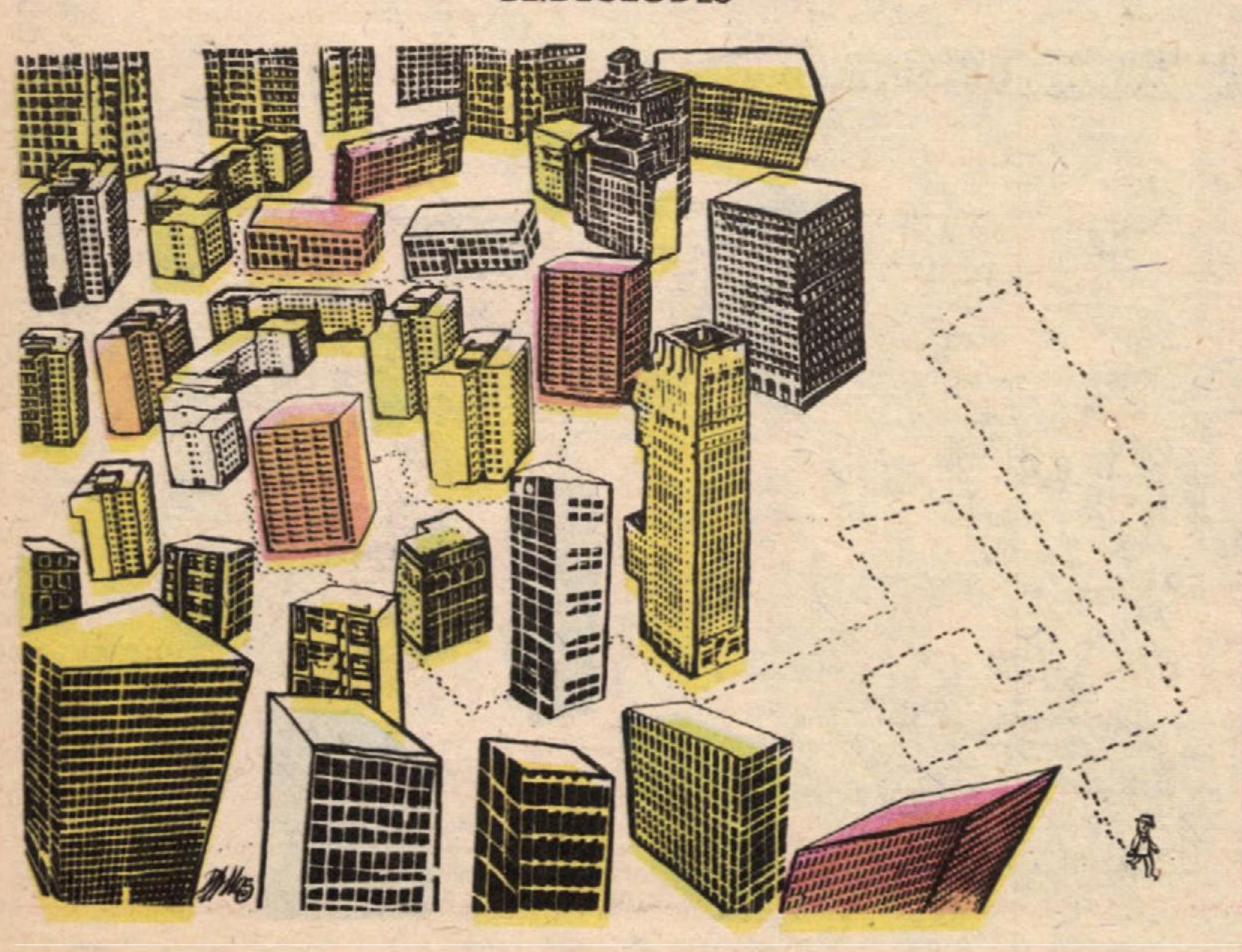
Boriska szemét elfutotta a könny:

— Ilyen lelkiismeretlen disznó! — kiáltotta. — Ez nem gondol a családjára, ez csak dolgozik, ész nélkül! Most hogy fogsz a jövő hónapban ezer forinttal kevesebbet hozni haza?

— Megígérem — mondta Géza és bocsánatkérő szemekkel, alázatosan nézett ifjú feleségére.

Somogyi Pál

BEIDEGZŐDÉS

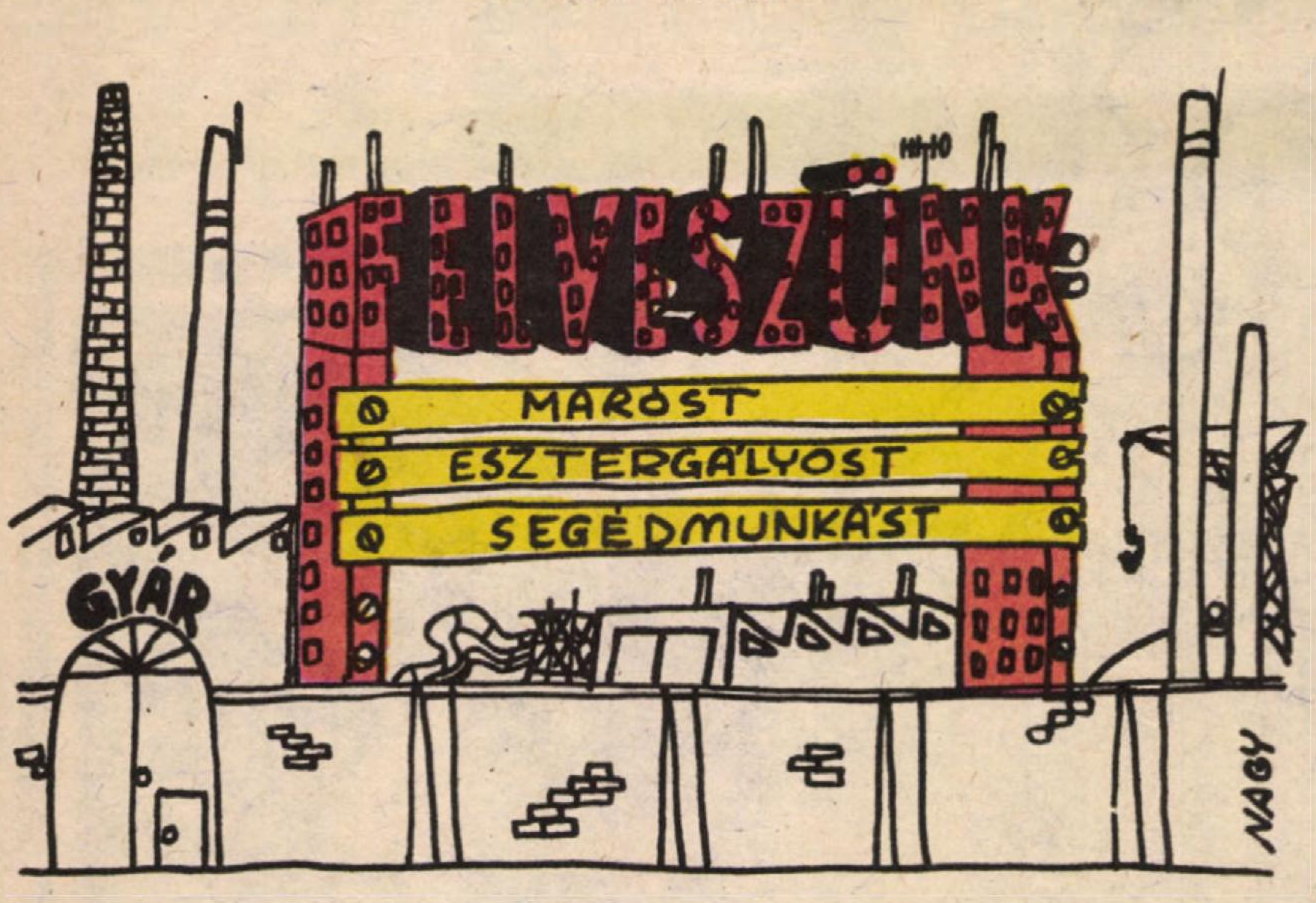

PÁLYAALKALMASSÁGI VIZSGA

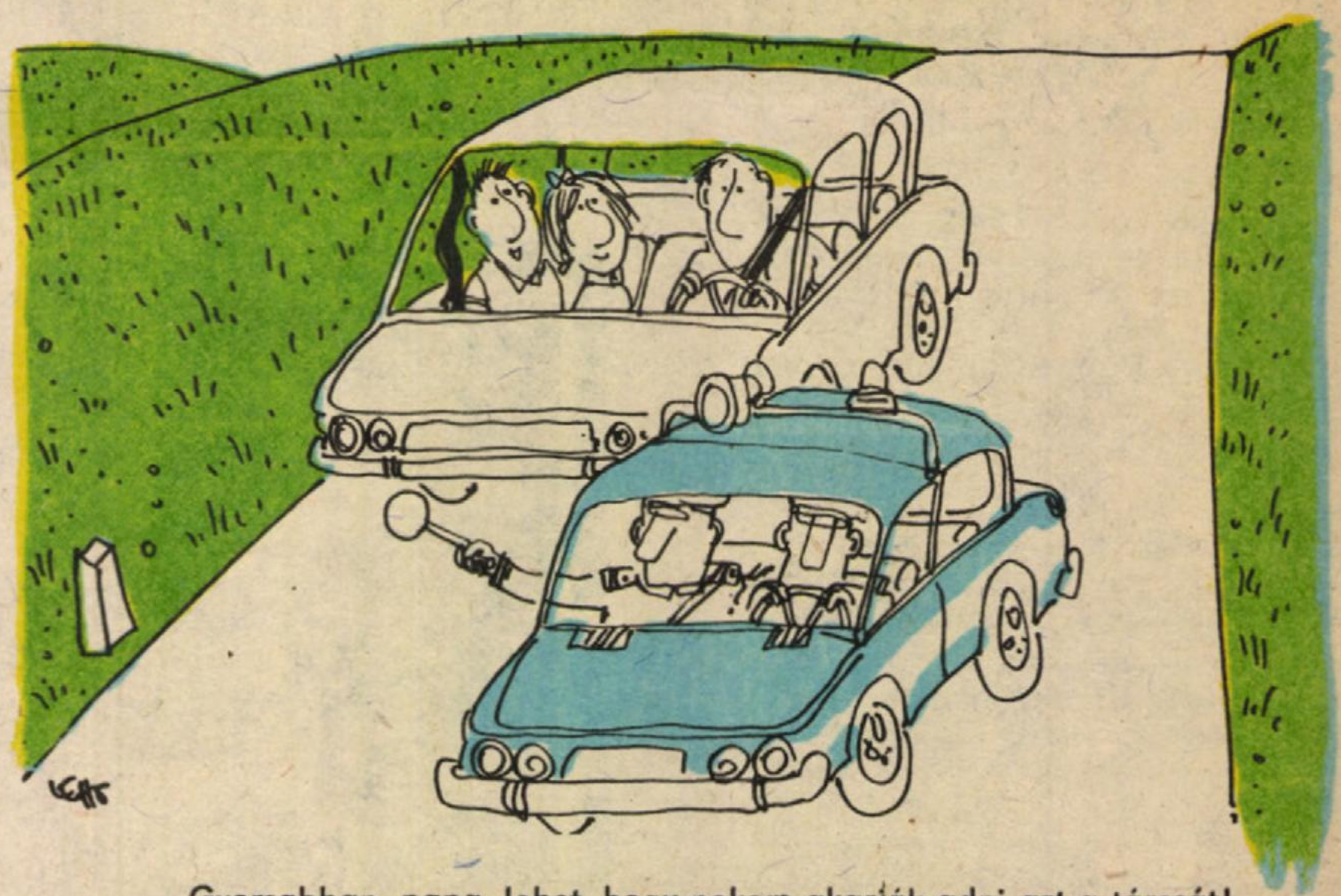

— Szépségversenyhez zsüritagnak, alkalmas...

ÚJ ÜZEMCSARNOK

ÖRÖM AZ ÚTON

– Gyorsabban, papa, lehet, hogy nekem akarják adni azt a tárcsát!

Levélváltás a csendestársról

Kedves Szerkesztő úr!

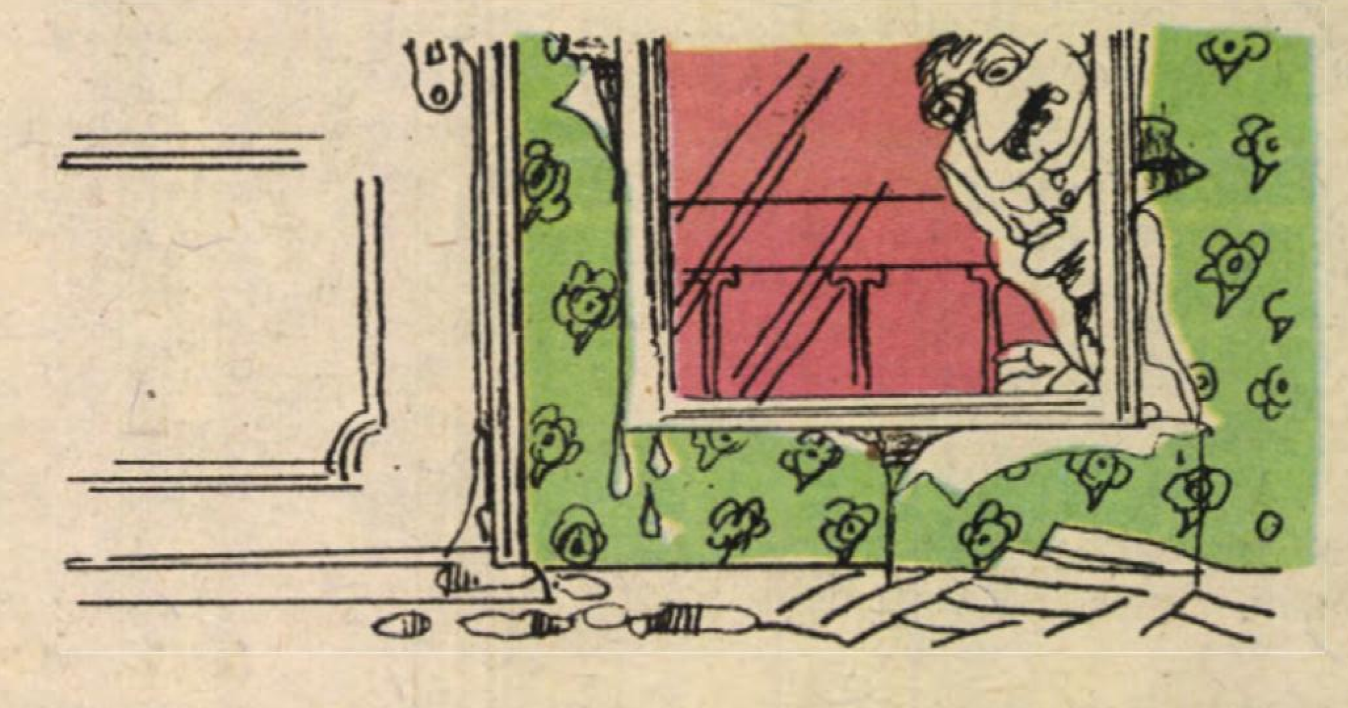
Az újságokban olvastam, hogy a fővárosi népi ellenőrzés vizsgálata szerint, a most felépülő új lakások hibái, a szavatossági és garanciális javítások elhúzódása, gyakran okoznak bosszúságot, utánjárást, kérelmezést, pereskedést — a tulajdonosoknak. Az építők ugyanis a gyártó vállalatoktól rossz minőségű tapétát, ajtót, ablakokat, festéket kapnak. A szállítók a minőségellenőrzést felületesen végzik, az építőipari vállalatok viszont óvakodnak a reklamációtól, mert attól félnek, hogy a szállító még a hibás terméket sem szállítja. Nem csoda tehát, ha az új lakások tapétája mállik, az erkélyajtók alatt gyakran befolyik a víz, nem zárnak jól a csapok, nem működnek a szellőzőberendezések, és így tovább. A népi ellenőrök már négy évvel ezelőtt feltárták a hibákat. Vajon négy év múlva ismét feltárják?

Kedves Olvasónk!

Ismét! De a hiba nem a népi ellenőrök készülékében van. Napilapunk, amelyből ön idéz, nem ok nélkül adta cikkének azt a címet, hogy Új lakások, régi hibák. A népi ellenőrzés — annak idején is — megállapította a hibákat, mulasztásokat, és javaslatot tett azok kijavítására, illetve megszüntetésére. Ez a főfeladata, és addig nem nyugszik, amíg a vizsgálata során feltárt hibákat nem javítják ki. Most már csak azt kellene elérni, hogy éppen azok ne tudjanak nyugodni, akik nem megfelelő minőségben végzik el a munkájukat.

A példánál maradva — noha említhetnék az építéstől távolabb eső más szakmákat is — a négy év úgy látszik nem volt elegendő a mulasztások rendbehozására. Lehet, hogy újabb négy év sem lesz elég, tehát valamiféle új utat kellene keresni: azt javasolom, vezessék be a csendestárs intézményét.

Azaz: a felületesen dolgozó vállalatokhoz, intézményekhez népi ellenőrt kellene csendestársnak kinevezni. A népi ellenőr csendben dolgozik, érti a dolgát és igazságos. Ez — bizonyára — egycsapásra

megváltoztatná a helyzetet, senkisem nyugodna addig, amíg a tapéta és a ragasztó minősége nem lenne kifogástalan: az ajtók — ablakok nem zárnának tökéletesen; a festékkel pedig valóban lehetne festeni. Ott lenne a csendestárs-népi ellenőr a helyszínen.

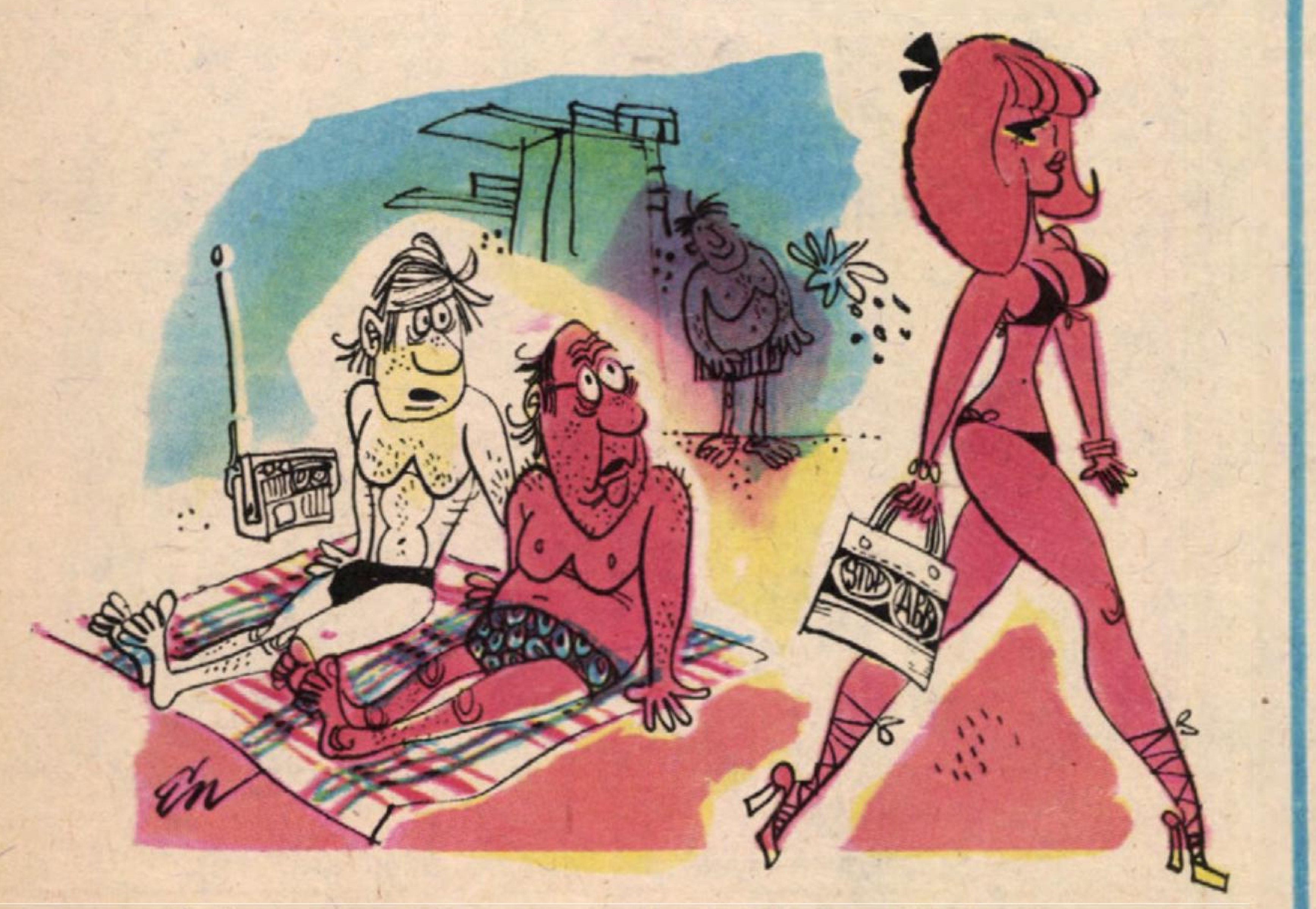
Az sem fordulna elő, hogy a gyártó vállalat csak III. osztályú ajtót és ablakot tud szállítani. Az árjegyzékben az első és másodosztályú nyílászáró szerkezetek nem is szerepelnek. (Ez is benne van a szóban forgó cikkben.) Hogyan tudna tehát az építőipar a III. osztályúból I. osztályú ajtót-ablakot beépíteni? Ha javaslatomra bevezetnék a csendestárs intézményét, akkor bizonyára nem lenne ennyire hiányos az árjegyzék; az erkélyajtók alatt sem folyna be a víz a lakásokba; nem mállana szét az új lakások tapétája; jól zárnának a csapok és működnének a szellőző berendezések, és így tovább A csendestárs-népi ellenőrök még akkor sem félnének, ha reklamálni kellene a szállítóknál...

Persze, az sem fordulhatna elő, hogy évek múlva is megtalálhatók lennének azok a hibák, amelyeket már évekkel előbb ki kellett volna javítani, garanciális alapon. A cikkben említett konkrét példa: a VIII. kerületben, a Tömő utcában, a C/2-es épületet 1971-ben adták át, de még most is (1978!) beáznak az oldalfalak. Ezen nem is csodálkozom: az egyik építő vállalat garanciális kötelezettsége, a múlt év végén, több mint 20 ezer budapesti új lakásra terjedt ki és egyetlen építésvezetőség 154 emberrel végezte a munkát. De természetesen nem végezte el. Ám a kifogások és indokolt vagy nem indokolt akadályok száma szinte végtelen, hiszen nálunk mindig mindenre van magyarázat.

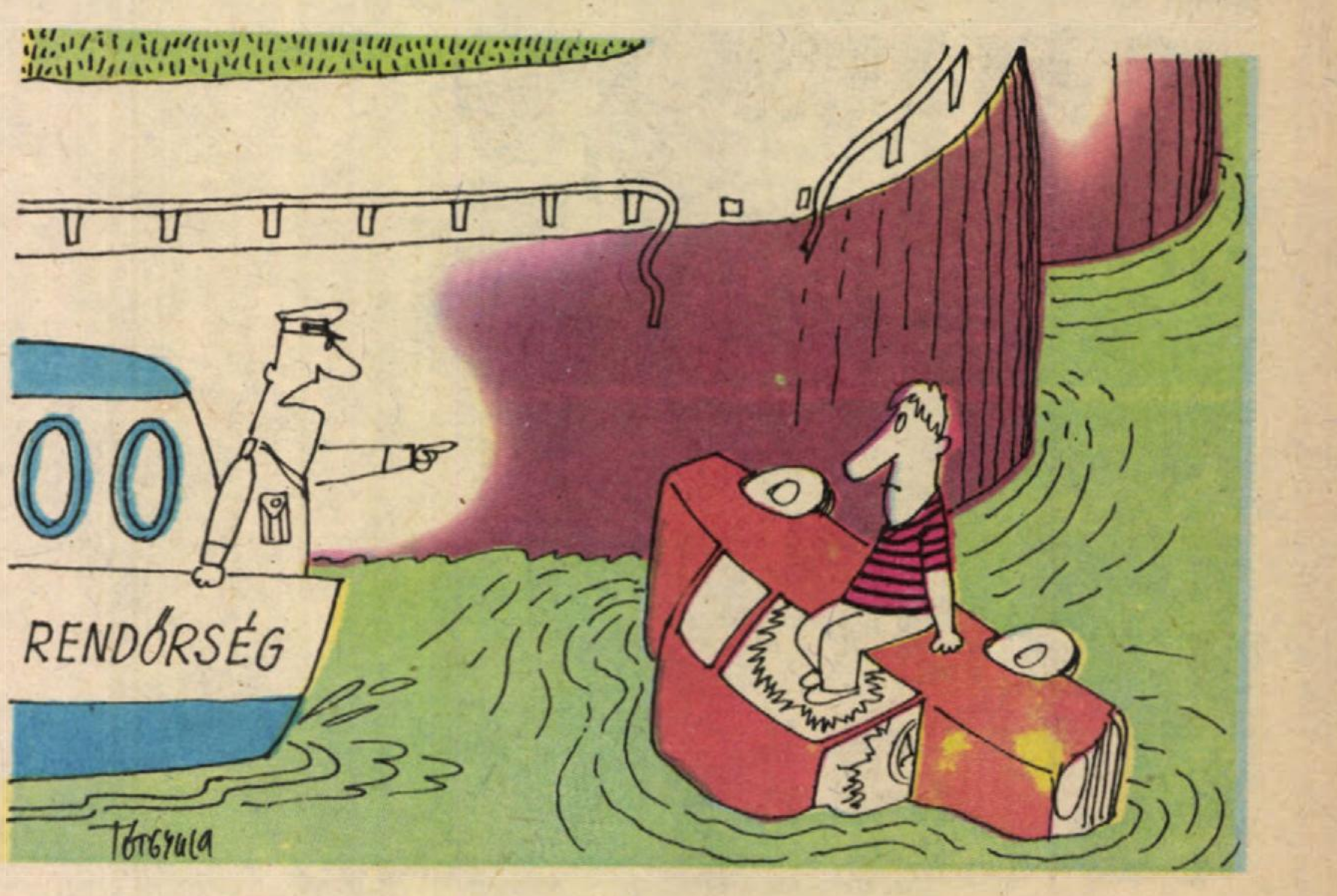
Hogy végre ne így legyen, azért javasolom én a felelős vezetői, fő- és alvezetői posztokra a csendestárs-népi ellenőröket. Most már csak azt kellene kigondolni, hogy mi lenne a népi ellenőrzéssel.

Földes György

ÉRETTSÉGI UTÁN

– És ha meggondolom, hogy még matekból is kitűnő volt...

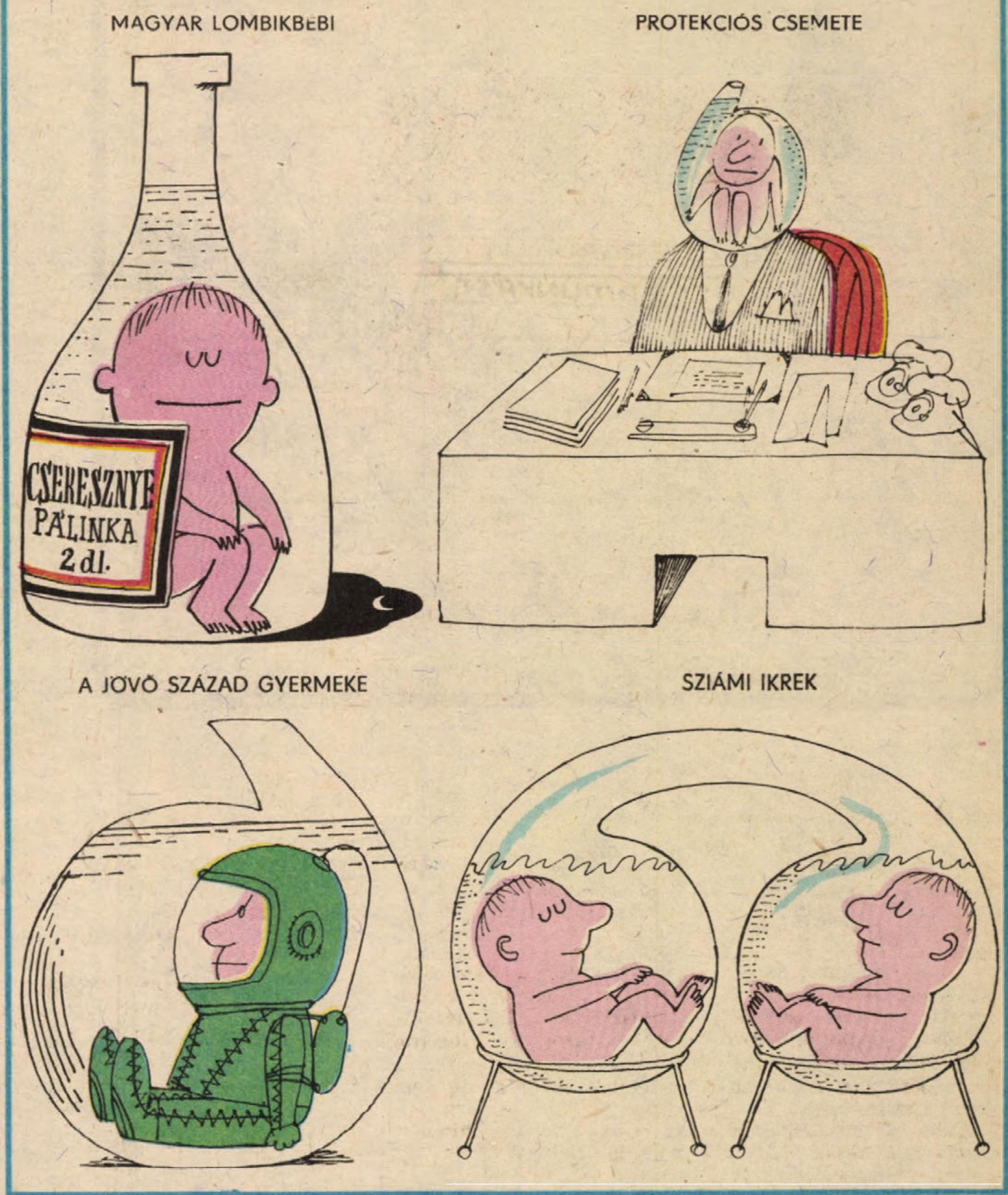

– Kérem a vízijártassági igazolványát!

Tót Gyula:

LOMBIKBÉBI

SZÓSZÖCSKÉK

Ülök a Lukács fürdőben, a medencéhez vezető lépcsőn. Lábfejem a vízben. Sípszó harsan, s a fürdőmester rámpirít: nincs sapka a fejemen. Én nem mozdulok — miért is tenném? —, mert való igaz ugyan, hogy nincs sapka a fejemen, ám 1., ez utóbbi nem tartózkodik a vízben, és 2. a lábfejemre még a KÖJÁL kedvéért sem húzok fürdősapkát.

Minden hiába, nincs apelláta. Közlik velem, hogy ez a „fórsrift". Védeni kell a medence vizét a hajszálaktól. Így hát sapka nélkül nem márthatom a féltve óvott vízbe lábbujjaimat, pedig nem is kócosak és elég rövidek. Még örülhetek, ha nem kell kalucsnit húznom napfürdőzéshez.

Amíg javában cseréljük az eszmét, a fürdős meg én, egy ifjú Tarzan veti magát mellettünk a habokba. Haja — mit, haja! loboncos sörénye! — a lapockáját verdesve úszik utána. Csak bámulok. Hogyhogy? Mi ez? Neki szabad? A papája talán a fürdőigazgatóságon dolgozik? Ja, kérem — hallom —, az más, rajta sapka van. Ha csak fele akkora is, mint egy szerfölött filigrán hajadon bikinijének a fürdésben összement alsó darabja; ha csak egy, amúgy alibiből a fejbúbra csippentett mütyürke is: de sapka. Így aztán minden szabályszerű, ugye.

Mert mi a fontos? Hogy a rendelet betűjétől ne térjünk

el egy hajszállal sem. Legföljebb a szellemétől, egy sörénnyel. Az meg mit számít? Elég, ha a lelkiismeretünk tiszta. A víz mellékes.

*

Tánczene a tévében. Az erre az estére rendelt együttes tizedszer bömböli:

Holnap majd ismét eljövünk,
Emlékezz akkor is majd rám!

Amikor ott lesz. Akkor emlékezzek rá. Jó, mi?

*

Taxin jövök az angyalföldi Népfürdő utcán. Tábla figyelmeztet: „Az alsó rakpart lezárva!" Utána bekanyarodunk az alsó rakpartra, mely természetesen nincs lezárva. A tábla csupán az idegenbe elkóborlott autós apácák megtévesztését szolgálja.

Erről az a vicc jut az eszembe, amikor a paraszt bácsi először jár a fővárosban, és csibukozva utazik a 6-os villamoson. Jön a kalauz:

— Bácsikám, itt nem szabad dohányozni! Ki is van írva!

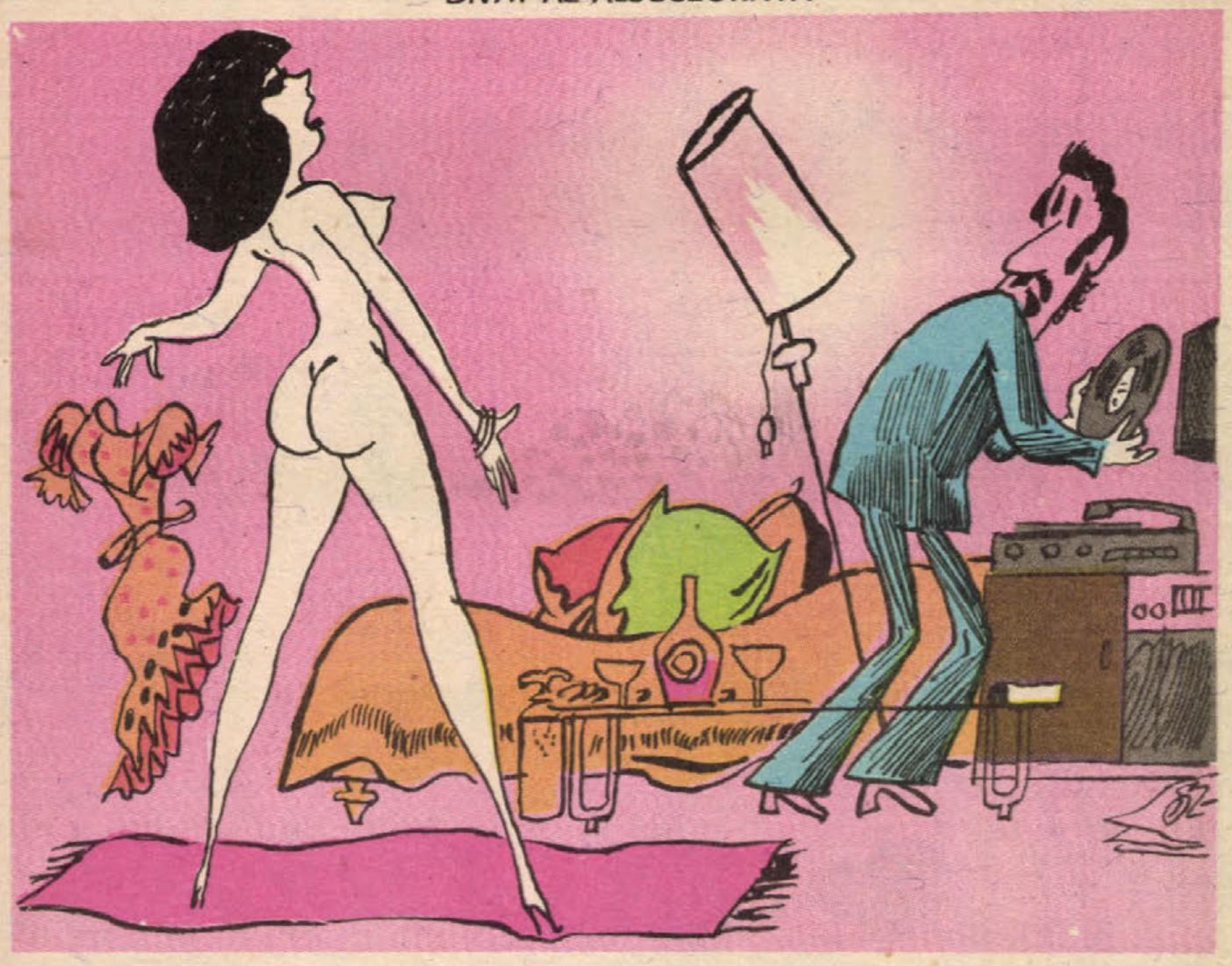
— Azt látom. De honnét tudjam, hogy az a kiírás érvényes?

— Ha egyszer ki van írva!

— Miért? Az is ki van írva, hogy viseljek Triumph melltartót, oszt mégse viselek!

Timár György

DIVAT AZ ALSÓSZOKNYA

– Nézze, Géza, én nem divatozom!

— Á, madame Rocha, örülök, hogy látom! Mi újság maguknál? Mikor lesz a kis Suzy lakodalma?

— Tudja a jó isten, a vőlegénye örökösen kitalál valamit...

— Most például mit?

— Most azt vette a fejébe, hogy a harmadik gyerek nem tőle van.

ESZTÉTA A STRANDON

MAI

Szegény pesti aranyifjú vagyok, havi háromezer-ötszázzal és apám Ladájával. Az autó kora két év, az enyém huszonöt. Van jogosítványom és pótérettségim. Ezenkívül letettem a vízijártassági vizsgát, és majdnem elvégeztem egy egyetemi előkészítőt is.

Jól beszélek magyarul, RH-pozitív vércsoportba tartozom és kiváló közgazdasági vénám van. Ebből a vénából ered eredetien zseniális felfedezésem: vagy legyen egy szegény pesti aranyifjú focista, vagy ne tanuljon tizenhét évig alap-, közép- és felsőfokon, mert úgy nem tud megkeresni havi tízezret.

Sajnos, kisebb testi fogyatékossággal rendelkezem: két jobb lábam van, s így nem lehettem focista. Ennek ellenére kimondottan csinos vagyok, a volt feleségem szerint pedig szép is. Káros szenvedélyem egyelőre nincs, de kívánság szerint bármire rászokhatok.

Voltam filmstatiszta, alkalmi kisegítő pincér, kutyasétáltató, vasárnapi újságárus, devizabűntényes és magántaxis. Jelenlegi foglalkozásom munkanélküli magánsofőr.

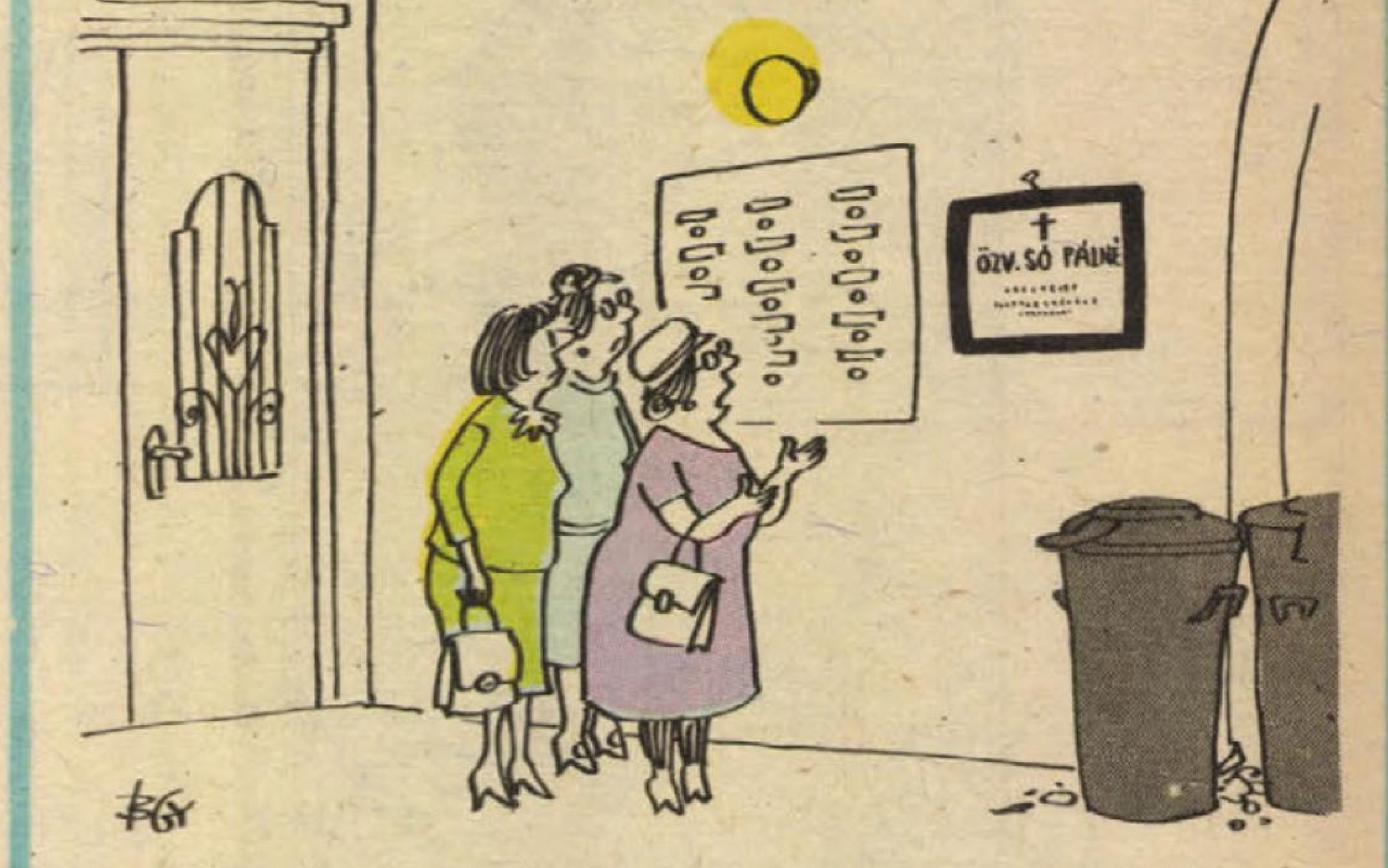
Tehetségemet és apám Ladáját megegyezés szerint — közületek kivételével — bár-

milyen jómódú magánszemélynek felajánlom. Kisebb kikötéseim a következők:

Vállalom magányosan gazdag, szórakozásra és autókázásra vágyó 30—40 éves nők fuvarozását, zöldövezetbe, biztonsági övvel vagy anélkül. Cserébe zöldövezetenként kalóriapénzt kérek, plusz természetbeni juttatást, napi háromszori zsebpénzt és havi nyolcezer forint készpénzt.

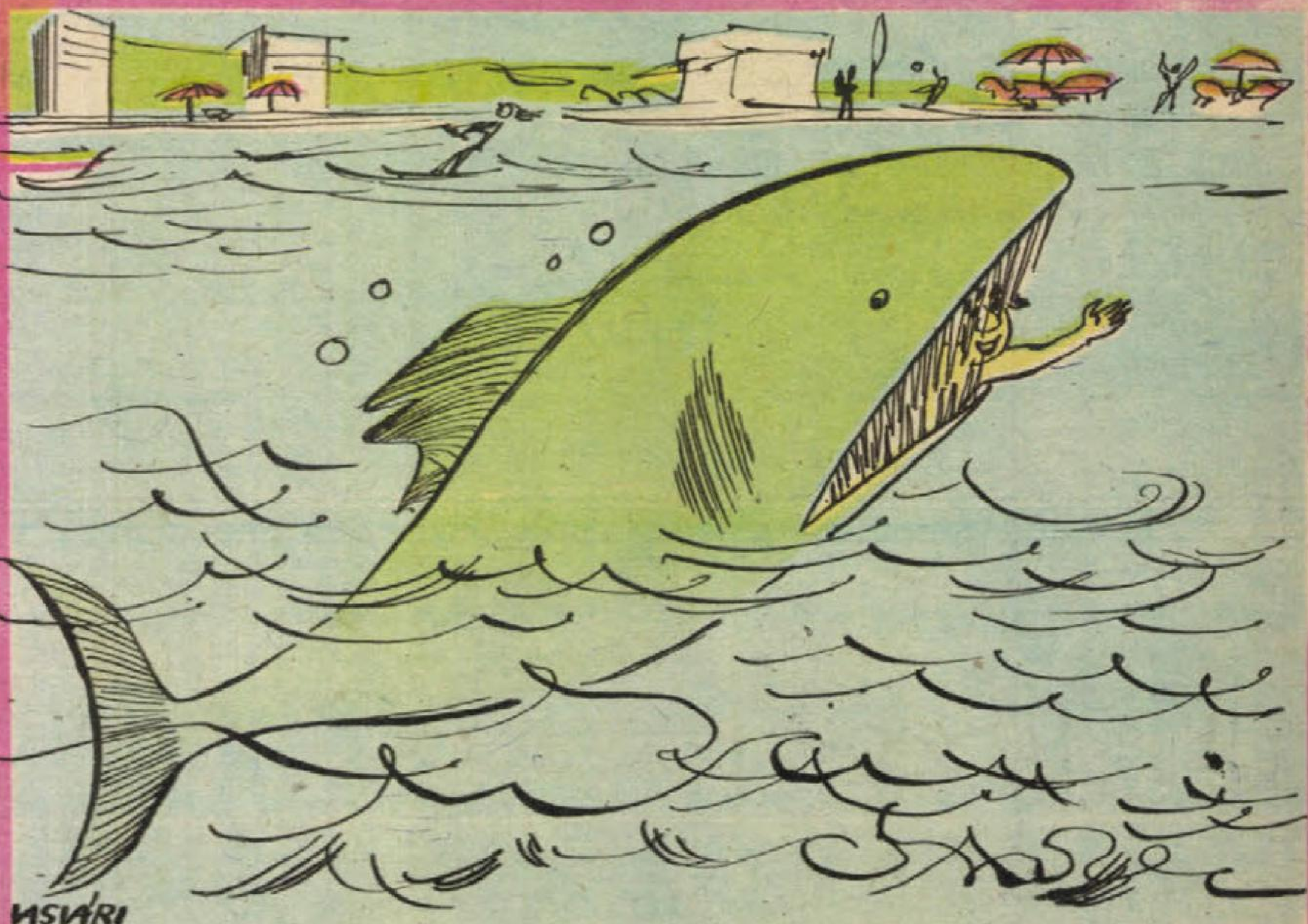
VILMA NÉNI

– Istenem, pedig már 49 darab Márka-kupakja volt szegénynek...

VILÁGJÁRÓ

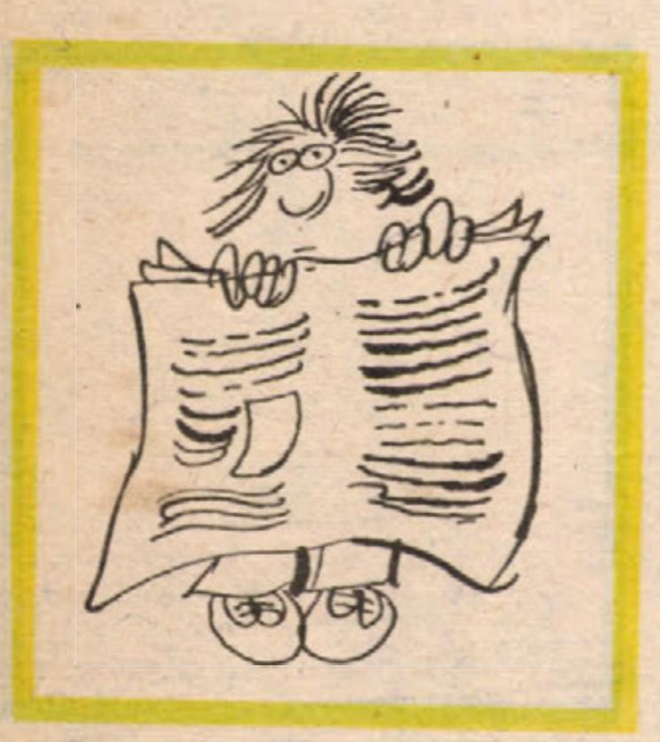

– Hiába, külföld az külföld!

HIRDETÉS

Ebben viszont nincs benne a gyerektartás, a pudlifuvarozás és a szeretőüldözés!

Vállalom vidéki búcsúkban áruló műanyag-magánkisiparos, játékkészítő, rézgyűrűkészítő vagy nagyvárosi ószeres térítéses fuvarozását és a vele járó egyéb, könnyű fizikai munkát. Cserébe semmilyen megerőltető szellemi munkát nem végzek, de ké-

rek tíz százalék tiszta hasznot, tiszta angolgyapjú munkaruhát és tizenötezret tisztán. Feketézés közben tízóraira és uzsonnára is rumos duplát. Plusz SZTK-járulékot, nyugdíjjárulékot, prémiumot és nyereségrészesedést.

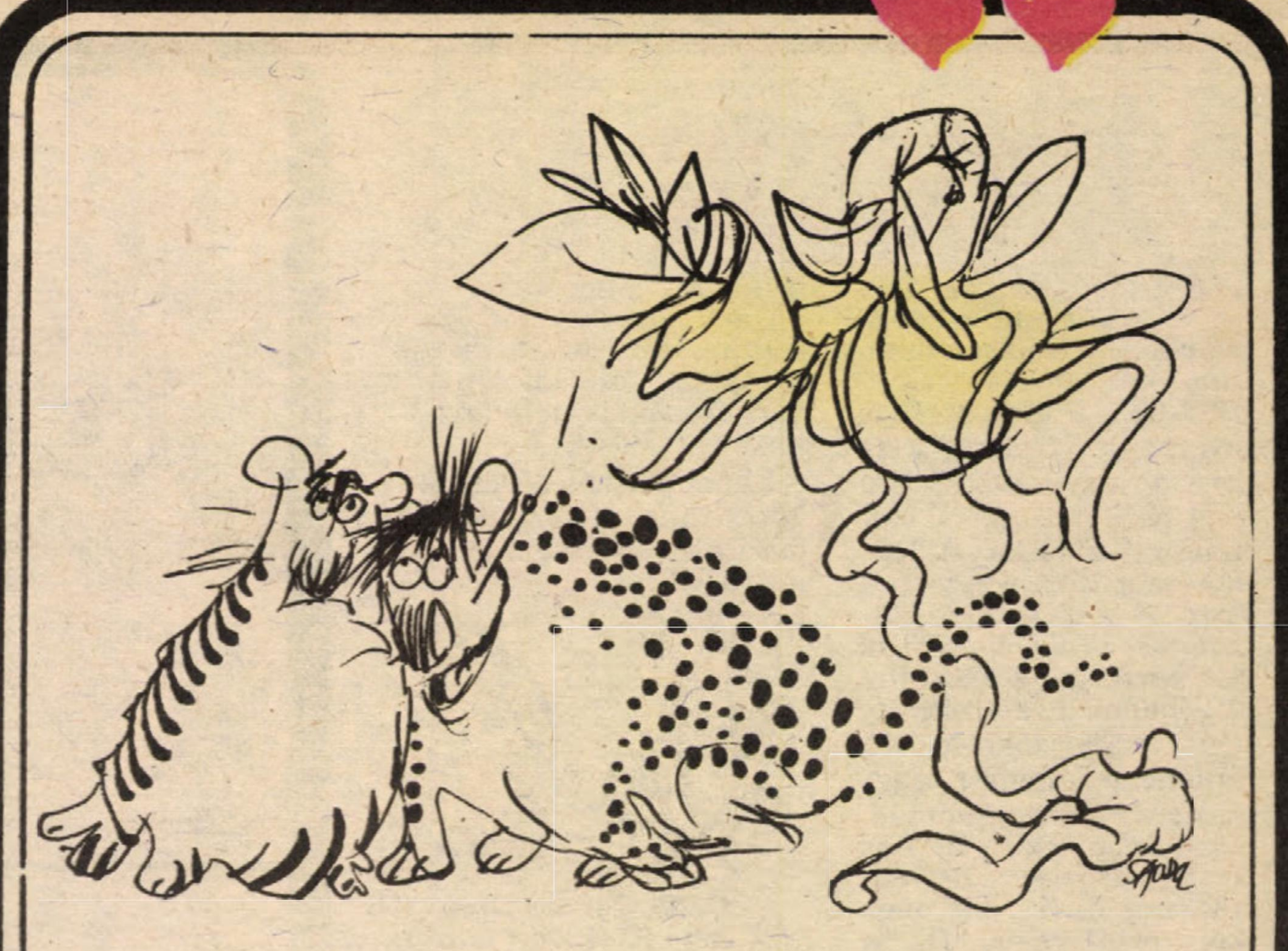
Vállalok magyar milliomos mellett magánsofőrséget, pénzköltést és mindenességet. Vállalom a veszélyt és a szeszélyt. A gyorshajtást és a vadhajtást. Az adóbevallást nem. Cserébe kérek rózsadombi szolgálati lakást, ausztráliai IBUSZ-utazást, nyolcadrész örökséget, ingyenes kiadásokat és húszezer forint havi fizetést. Plusz évenkénti fizetésemelést, és év végén az öt százalék tartós kamatot.

Egyébként, bárki másnál vállalom a magánsofőrséget, aki többet fizet. Kalandorok, szerencselovagok vagy lovagnők, nyomozók és illetékesek kíméljenek!

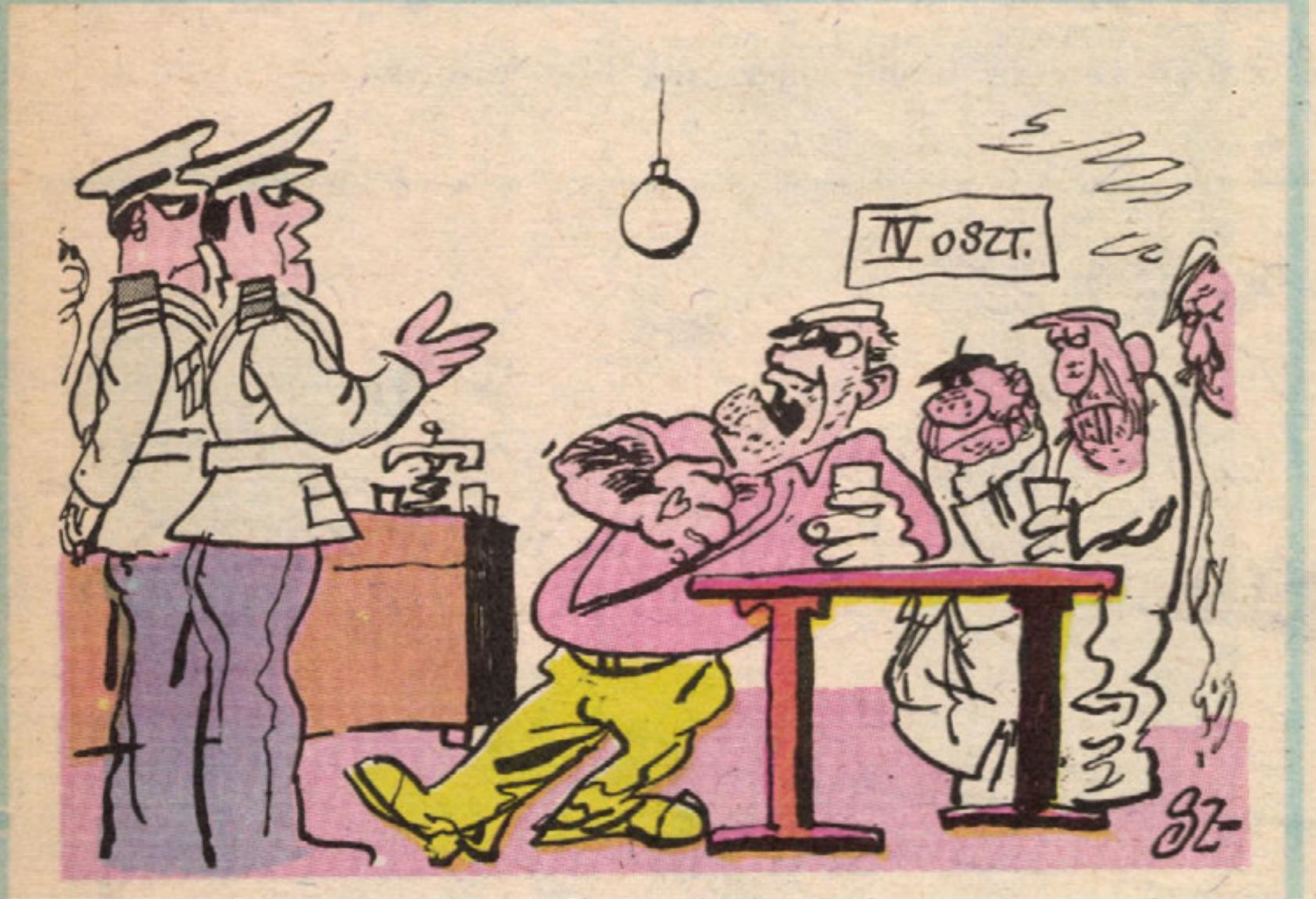
Apám Ladájának rendszáma titkos, takarékbetétkönyvem száma úgyszintén. Csak csekkre vagy készpénzre válaszolok „Szerencsére fel!" jeligére a Felszabadulás téri OTP-ben.

A hirdetést ollózta:

Tormai László

– Ne ijedezz! Már nem a puma a férjem, hanem az elefánt, őt meghalljuk, ha jön...

– Nekem van alibim! Mindenki tanúsíthatja, hogy egész héten ki sem mozdultam innen!

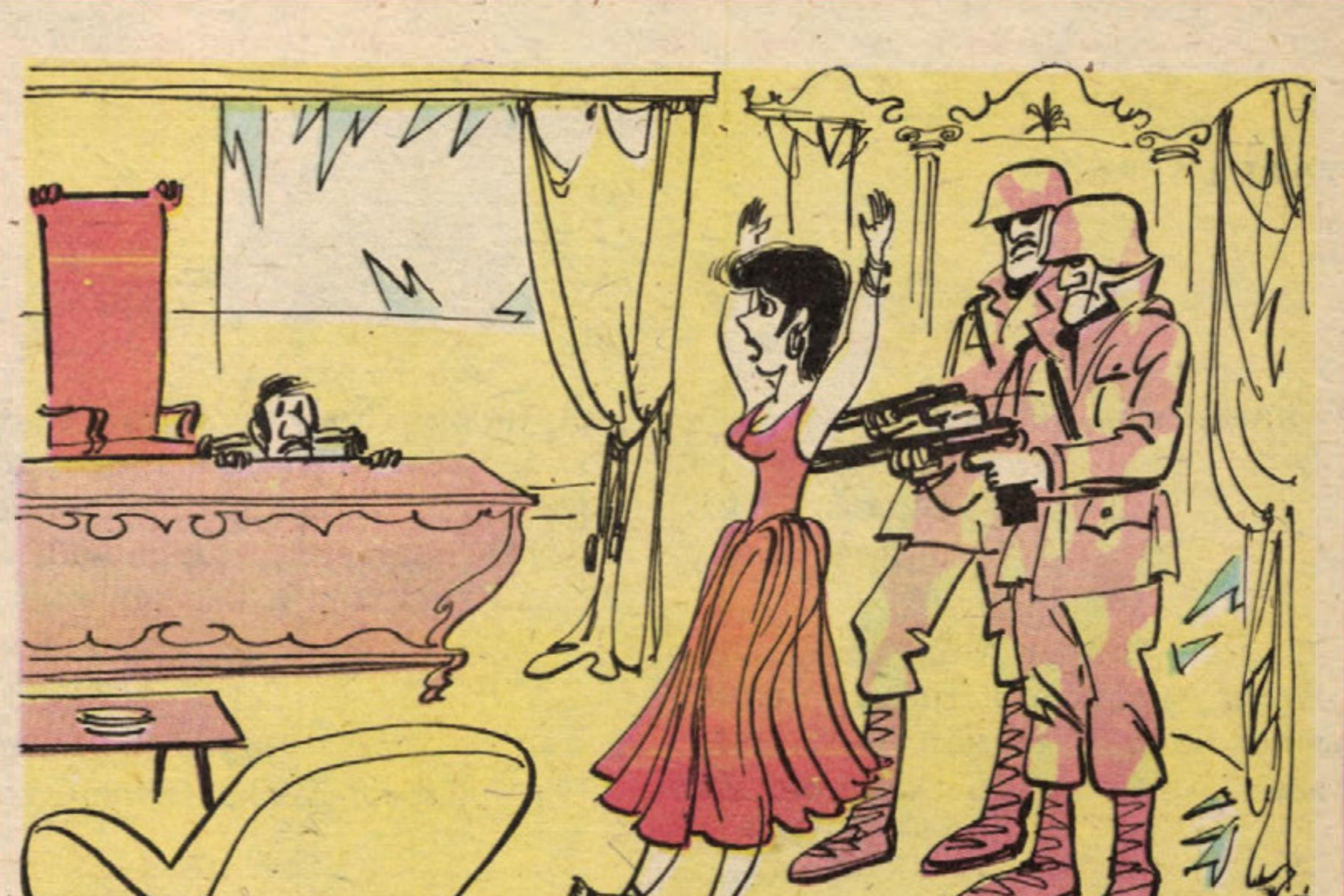
Egy házaspár nagy utazásra szánja el magát a Szaharába. Költségeik fedezésére nagy uzsorakölcsönt vesznek fel. A sivatagban aztán eltévednek. Sokáig bolyonganak étlen-szomjan. Amikor a feleség már minden reményt felad, a férj így vigasztalja:

— Ne félj, drágám, a hitelezőink itt is ránk találnak...

– A mi üzemünk olyan korszerű, hogy még a pszichológusunk részére is szereztünk egy pszichológust.

– Valami államcsíny ügyben tetszik fogadni egy küldöttséget?

TRIBÜN

A francia kerékpáros körverseny évkönyveiben bogarásztunk. Íme két mókás adat. 1914-ben Philippe Thys nyerte a „Tour"-t. Az utolsó helyezett 99 óra és 4 perc hátránnyal kerekezett a célba. A leghosszabb útszakasz (Les Sables d'Olonne—Bayonne) 1919-től 1923-ig szerepelt a körverseny útvonalán. A szerencsétlen versenyzőknek 482 kilométert kellett egyszuszra megtenniük. Jacquinot, az 1923-as szakaszgyőztes, 20 óra 16 perc és 56 mp alatt kerekezte végig. Ha a szakasz még száz kilométerrel hosszabb, akkor a győztes ideje 24 órán felül van. Tehát még célba sem érkezett, máris indulnia kell a következő napi versenyre.

***A** focicsapat olasz túráról jön haza. A klub elnöke a repülőtéren várja őket.*

— Aztán vásároltatok-e valami emléktárgyat?

— Természetesen — mondja a csapatkapitány. — De a gépen mind megittuk.

Ezt a Hindustan Times című lapból vettük.

A sikh-nemzetség két családja vitába keveredett. A férfiak karddal a kézben álltak szembe egymással, hogy eldöntsék, kinek van igaza. Egy jó szomszéd azonban lebeszélte őket az ütközetről. A küzdők végre ráálltak, hogy békésen rendezzék az ügyet, viszont ragaszkodtak az ősi hagyományhoz: családi vitában vérnek is kell folynia.

Elmentek hát a vöröskereszthez, és minden harcos beszolgáltatott két decit.

***A** Celik Zenika tizenkét játékosa autóbuszt bérelt és hazament az edzőtáborból. Mert már képtelenek voltak elviselni Milan Ribar edző rabszolgahajcsárra valló módszereit. Az elnökség másnap felmondott az edzőnek. Ribar mester azonban búcsúzóul még alaposan kiosztotta a játékosokat.*

— Ha követelni kell — mondta —, ti vagytok a legnagyobb profik. Ha viszont nyújtani... amatőrebbek vagytok az amatőröknél. Ilyesmi is létezik?

Stan Smith, aki néhány éve Wimbledont nyert, azóta azonban eltűnt a világtenisz legelső sorából, most Párizsban több éves szerződést írt alá: majd ő reklámozza a francia gyár ütőit. A szerződés aláírásakor kézbe fogott egyet a cég gyártmányai közül, megsuhogtatta, majd így szólt:

— Hallja, elnök úr, ez nem a legjobb ütő.

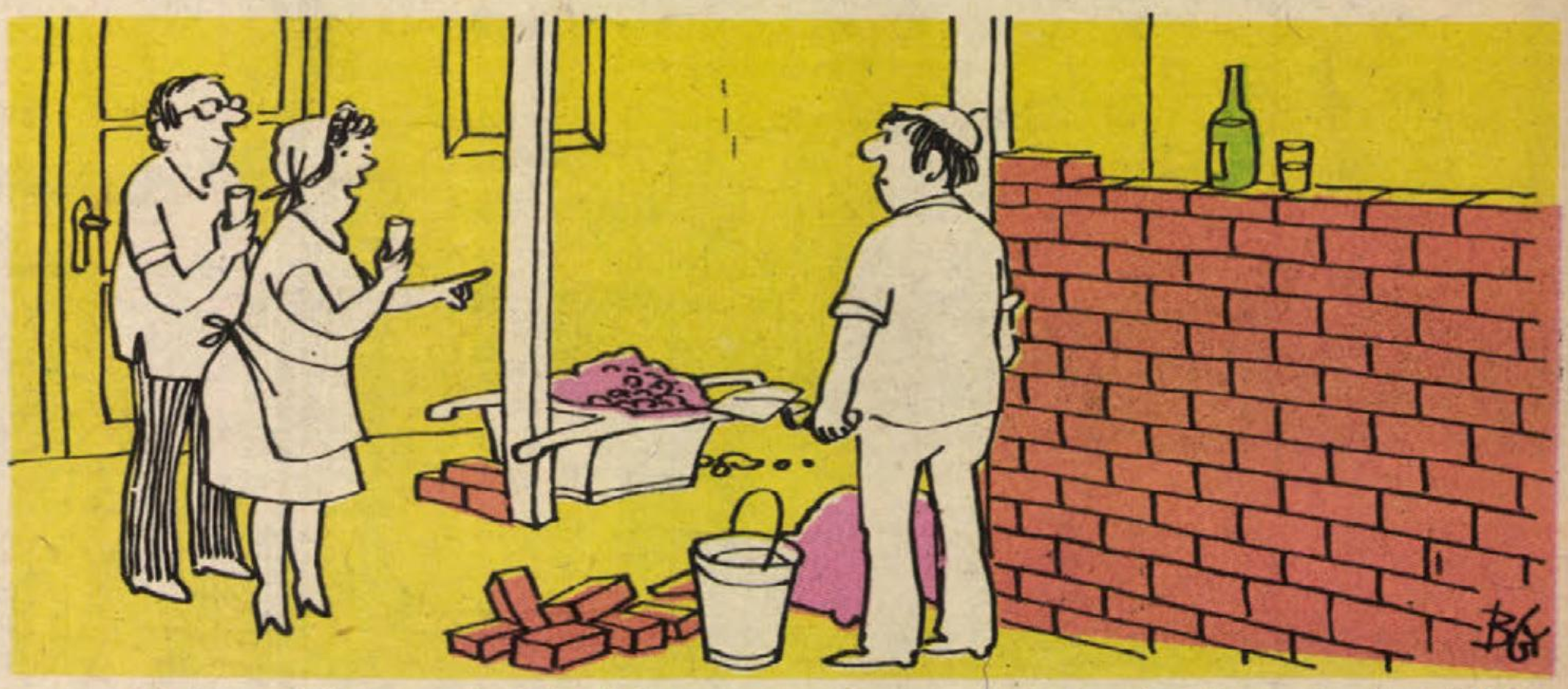
A főnök kapásból válaszolt:

— Nézze, Mr. Smith. Ez nem a legjobb ütő, maga nem a legjobb játékos. **(p. p.)**

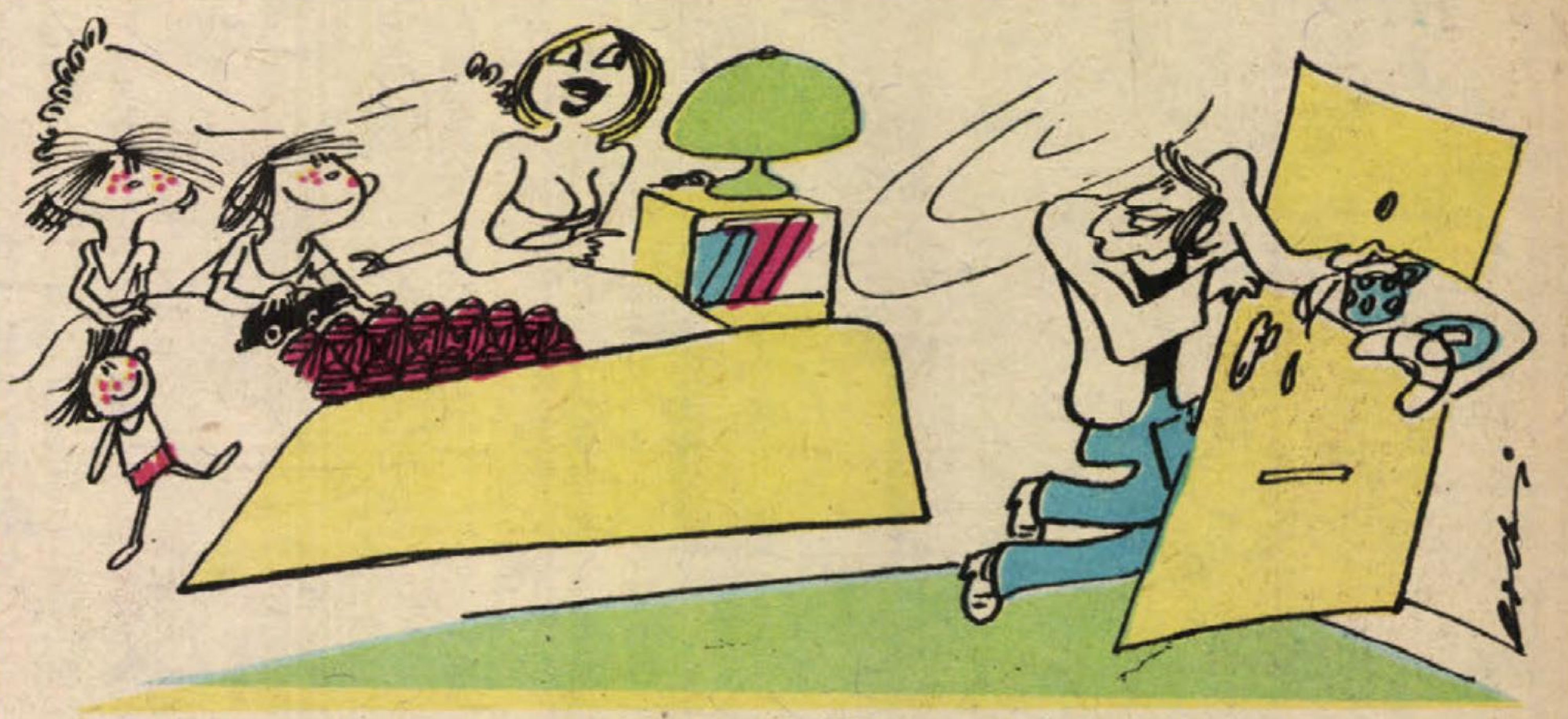
KEVÉS A KÓRHÁZI ÁGY

LAKÁSÁTALAKÍTÁS

— Maga százforintos órabért kért, az uramé meg csak tizenhat-ötven... Legalább kínáljon meg egy korttyal!

— Amióta vasárnap tejet árulnak a vendéglőkben, apátok ágyba hozza a reggelit.

TABI LÁSZLÓ:

DOKUMENTUM A SZERELEMRŐL

Trommeltrom Gáspár úrnak

Budapest XXVI., Bödön köz 5.

Tisztelt Uram! Ama szolidaritás alapján, amely a férfiakat, pusztán azonos nemük folytán — tekintet nélkül egyéb jellegű kapcsolataikra éppen úgy, mint azok teljes hiányára — össze kell, hogy kösse, ezennel közlöm önnel, hogy hűségesnek hitt felesége, oly sokak közkedvelt Borbálája, megcsalja önt. Jól tudom, hogy e száraz és tárgyilagos sorok mélyen megrendítik önt, ám az igazságot tudnia kell, hogy elbánhasson a kígyóval, akit hosszú évek óta a kebelén melegít.

Tisztelettel:

Hagymáz Bertalan
Budapest XXI., Kémény tér 7.

Hagymáz Bertalan úrnak

Budapest XXI., Kémény tér 7.

Tisztelt Uram! Levelét, melyben szeretett hitvesem hűtlenségéről értesít, ezennel nyugtázom. Bár nem vitatom a jó szándékot, mely a tollat a kezébe adta, biztosíthatom afelől, hogy értesülései tévedésen vagy félreértésen alapulnak. Imádott Borbálám viszontszeret, ezt hangsúlyozni a nap minden szakában mély meggyőződéssel szokta, s már pusztán ez a tény is kizárja, hogy az ön információi helytállóak legyenek. Nem mulaszthatom el, hogy a tájékoztatásom érdekében kifejtett fáradozásáért köszönetet mondjak, s vagyok

tisztelő híve:

Trommeltrom Gáspár
Bp. XXVI., Bödön köz 5.

Trommeltrom Gáspár úrnak

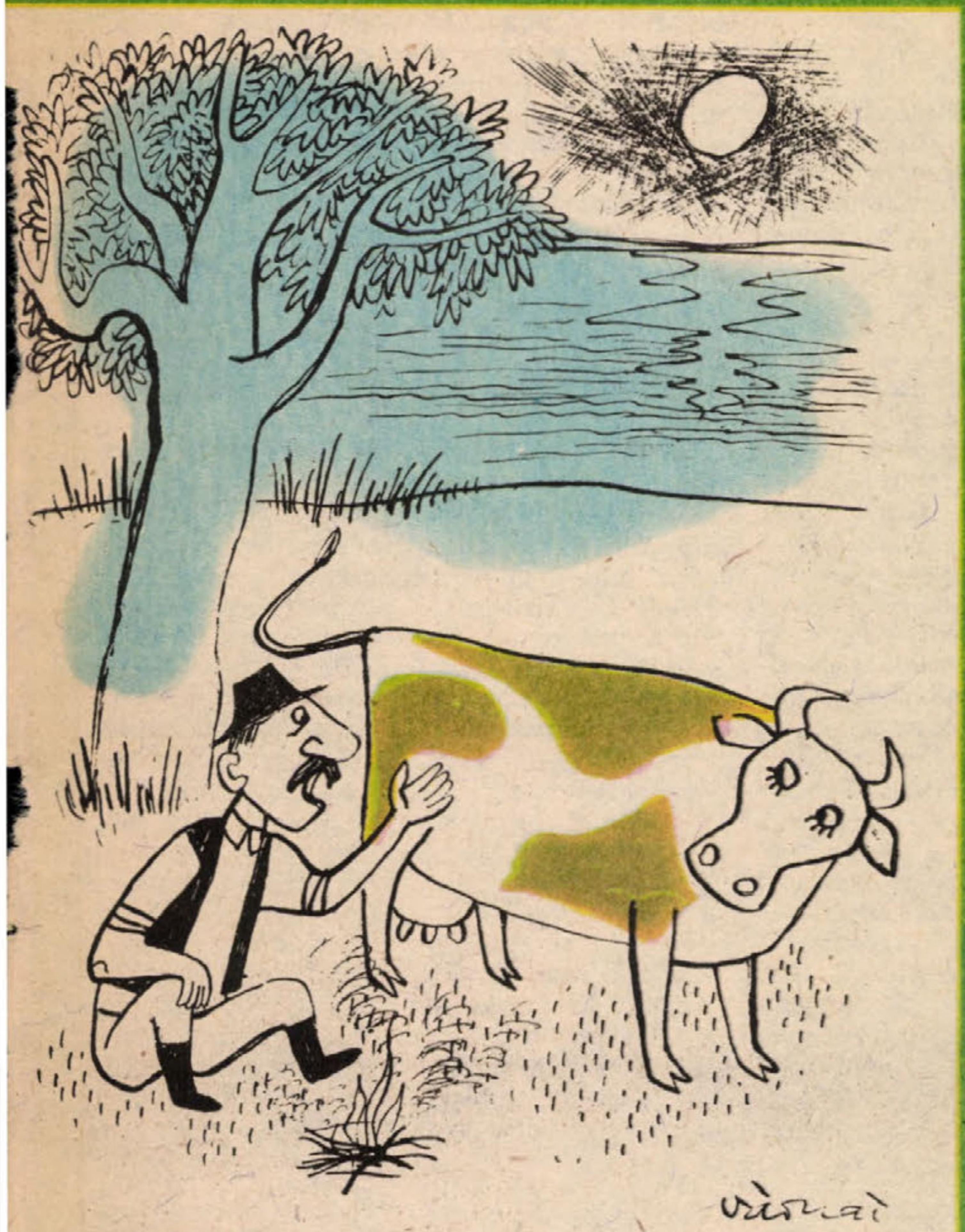
Budapest XXVI., Bödön köz 5.

Kedves Uram! Sajnálattal értesültem leveléből arról, hogy szeretett Borbálájának hazug és olcsó közhelyeit komolyan veszi. Sem korom, sem társadalmi pozícióm, de még anyagi helyzetem sem jogosít fel arra, hogy önt a csalfa nők természetéről kioktassam. Mégis, immáron egyéni reputációm érdekében, kénytelen vagyok tudatni önnel, hogy értesüléseim annál is kevésbé lehetnek tévesek, mivelhogy szeretett hitvese önt énvelem csalja meg, s e tekintetben személyes tapasztalataim, sőt, hogy úgy mondjam, élményeim nem tűrnek ellentmondást.

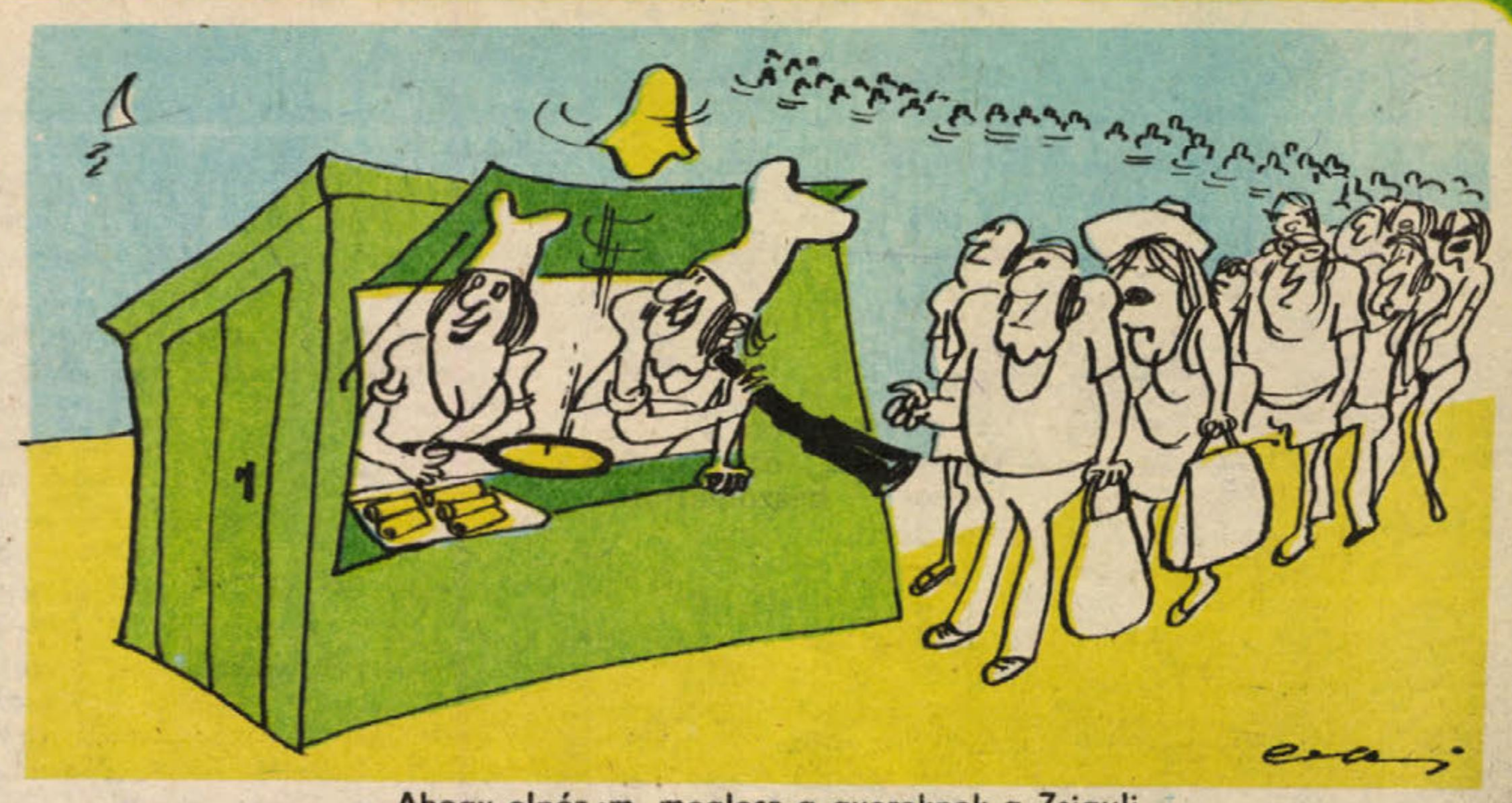
Tisztelettel:

Hagymáz Bertalan
Bp. XXI., Kémény tér 7.

Az írónak most megjelent „Ilyenek vagytok" című kötetéből. (Szépirodalmi Könyvkiadó)

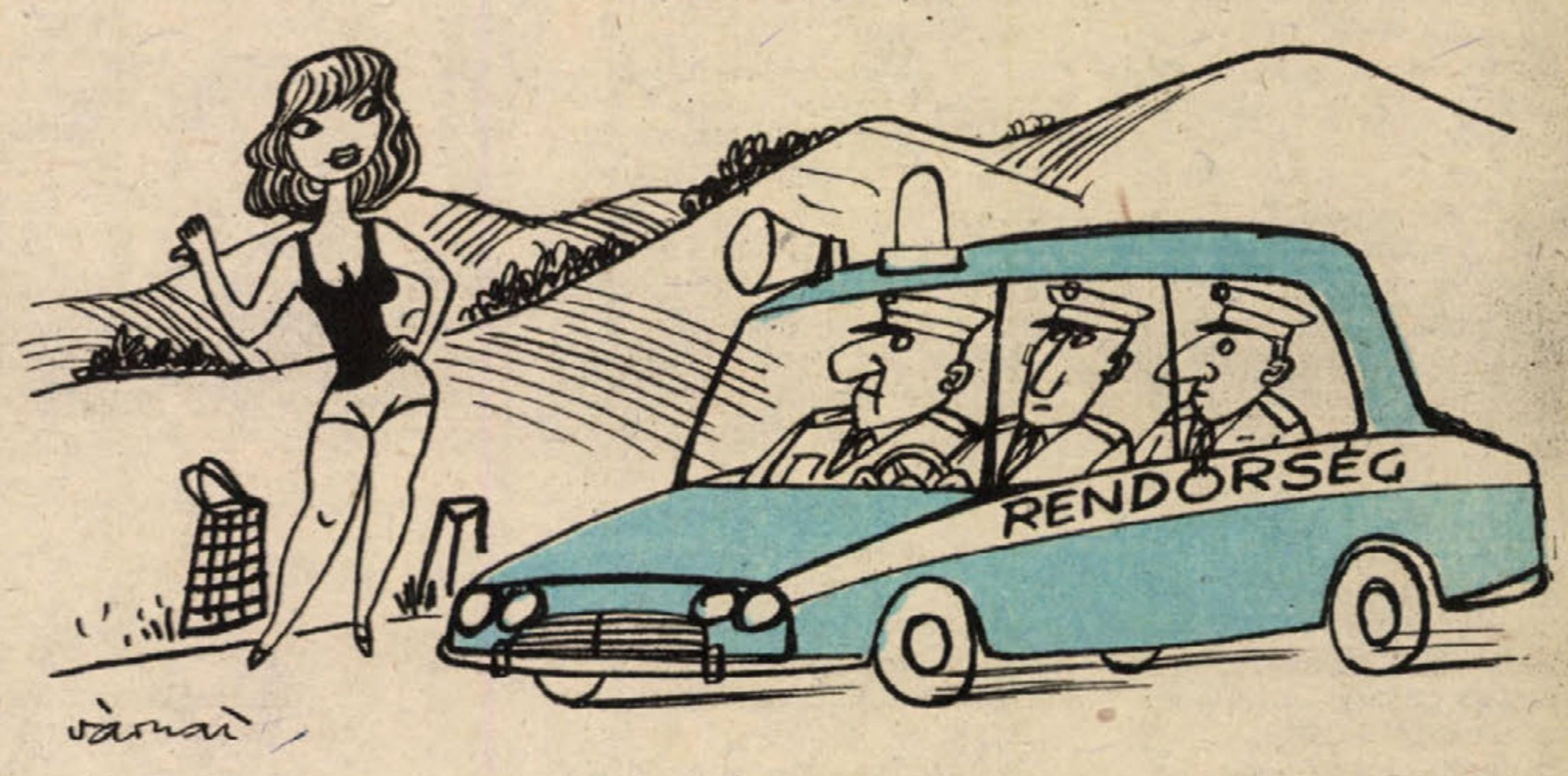

– Ne búsulj Riska, hogy kiadtuk az istállódat a nyaralóknak, gondold azt, hogy ridegmarha vagy.

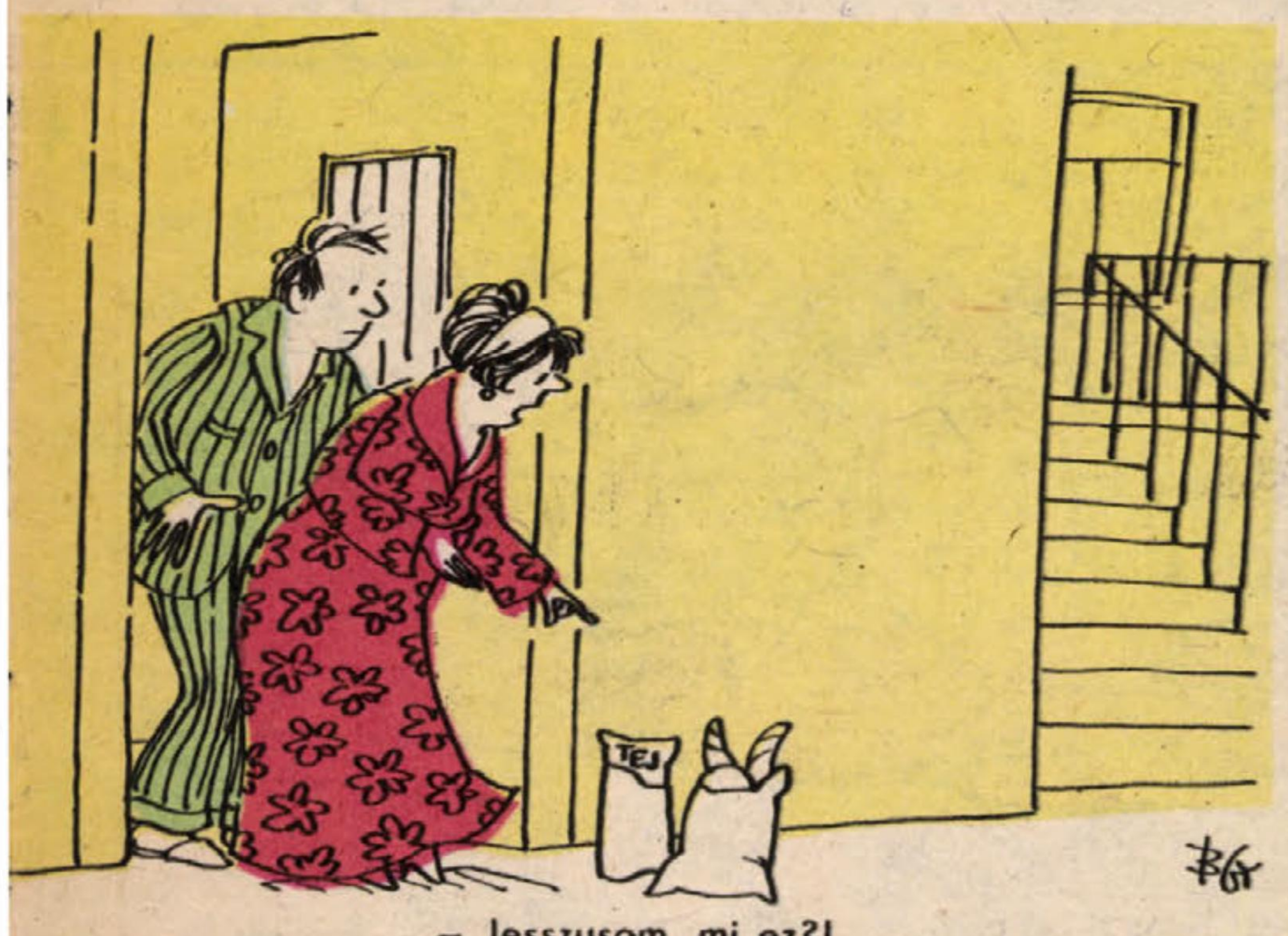

– Ahogy elnézem, meglesz a gyereknek a Zsiguli.

KEZDŐ AUTÓSTOPOS

GYANÚS DOLOG

– Jesszusom, mi ez?!

– Én így veszek részt a kocogómozgalomban!

Hagymáz Bertalan úrnak

Budapest XXI.,
Kémény tér 7.

Tisztelt Barátom! Bár személyesen nincs szerencsém ismerhetni önt, szavainak hitelében nem óhajtok kételkedni. Eme lojális álláspontom ellenére is meg kell kérnem, hogy állításait tényszerű adatokkal alátámasztani szíveskedjék, mert ezeknek hiányában a megfelelő konzekvenciákat levonni nem tudom, és nem is áll jogomban. Fenti értelemben kérem sürgős válaszát és maradok változatlan

nagyrabecsüléssel:

Trommeltrom Gáspár
Bp. XXVI., Bödön köz 5.

Trommeltrom Gáspár úrnak

Budapest XXVI.,
Bödön köz 5.

Uram! A levelében hozzám intézett kérését teljességgel indokoltnak tartom. Ennek megfelelően van szerencsém értesíteni önt arról, hogy kedves felesége, Borbála, legutóbb tegnapelőtt, vagyis kedden délután 5 és 7 óra között tartózkodott nálam, a leveleimben már többször említett célzattal. Számoltassa el őt erről a teljes kétórányi időről, s meglepődve fogja tapasztalni, hogy a nők — ha hazudniok kell — milyen leleményesek.

P. S.: Hitvese állításait természetesen ellenőrizze!

Tisztelettel:

Hagymáz Bertalan
Bp. XXI., Kémény tér 7.

Hagymáz Bertalan úrnak

Budapest XXI.,
Kémény tér 7.

Tisztelt Uram! Értesítenem kell önt arról, hogy szeretett hitvesem, Borbála, az ön által említett időpontban velem együtt itthon volt. Fél hétig Chopin-etűdöket zongorázott, majd a konyhában vacsorát készített, s otthonunkat másnap reggelig sem hagyta el. Ismételten megköszönve jó szándékú leveleit,

szeretettel üdvözli:

Trommeltrom Gáspár
Bp. XXVI., Bödön köz 5.

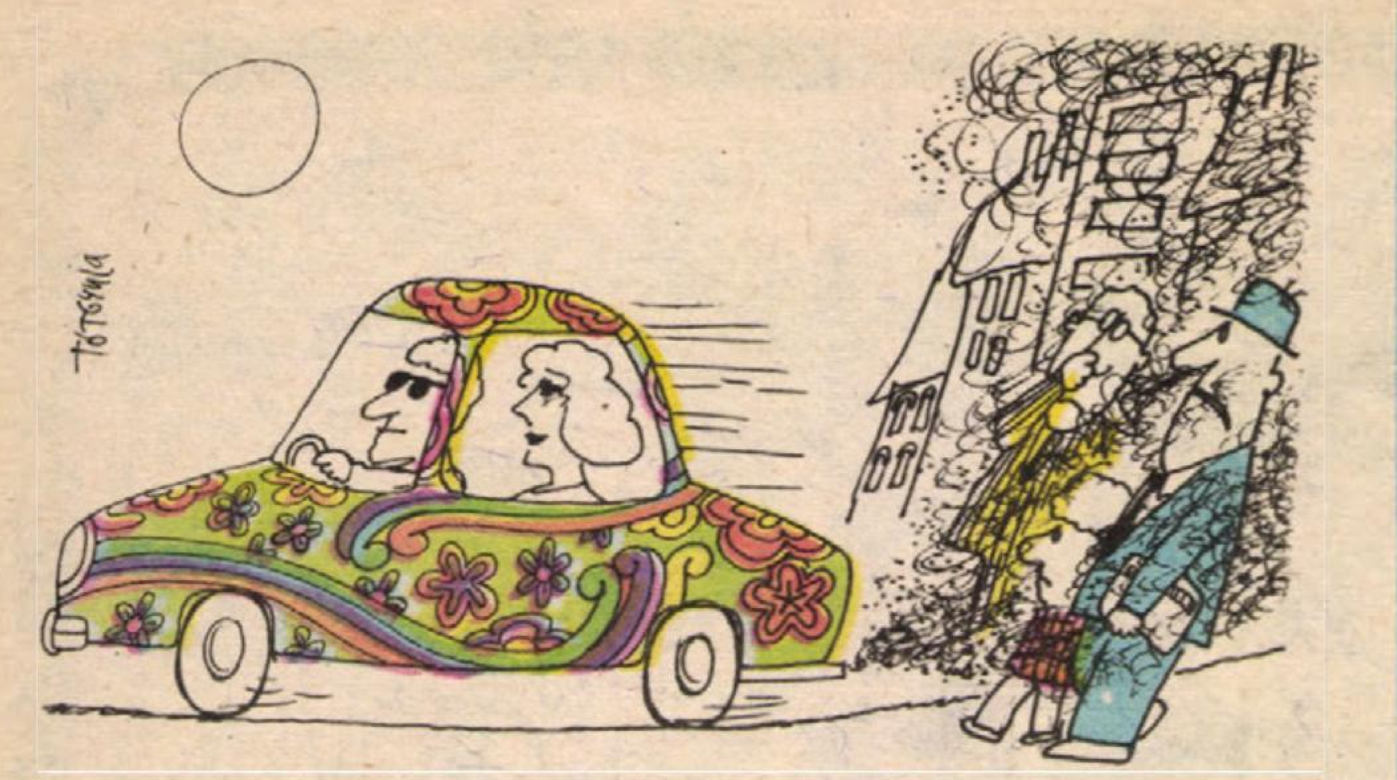
Drága Boriskám!

Fuldokolva abban az örvényben, melyet számomra az irántad érzett szenvedélyes szerelem jelent, szakítani akartam veled; már csak azért is, mert így remélhettem megszabadulni ama lelkifurdalástól, melyet derék férjed iránt éreztem. Ennek folytán tudtam meg, hogy igazat mondtál, amikor azt hajtogattad, hogy meg tudod magad osztani kettőnk között. Boriskám, most már látom, hogy szerelmed végtelen. Várlak a szokott helyen.

Bertalan

KÖLTÉSZET ÉS VALÓSÁG

KÖZÜGY

Legalábbis azt hiszem, hogy közügy, mert hazánkban kedvelt étel a lecsó. Ritkán találkozom olyanokkal, akik nem szeretik a lecsót, de lehet, hogy azért találkozom ritkán olyanokkal, mert ha megtudom valakiről, hogy nem szereti a lecsót, azonnal megszakítok vele minden kapcsolatot.

Ezek után felteszem a kérdést: vendéglőinkben miért nem lehet lecsót kapni?

Évek óta töprengek ezen, ha van egy kis időm, de a válaszra nem jöttem rá. Rájöttem arra, hogy mi az élet értelme, mit jelent az, hogy szépség, mit jelent az, hogy jóság, de arra nem jöttem rá, hogy miért nem főznek a vendéglőkben lecsót?

Az az érzésem, hogy a vendéglátóipar illetékesei egyszer régen, nagyon-nagyon régen, szent esküvéssel fogadták: a vendéglőkben pedig nem lesz lecsófőzés! Írásbeli direktívát nem adtak, de a fogadalom híre kiszivárgott és a szakácsok — érthető módon — nem mernek dacolni a felsőbbséggel.

Van egy másik elképzelésem is. Lehet, hogy a legfőbb főnök, a belkereskedelmi miniszter nem szereti a lecsót és következésképpen sehol sem szeretik a lecsót — lenn. Lenn a vendéglőkben. De ez csak feltételezés. Rosszindulatú feltételezés.

Miért nincs lecsó az éttermekben? Csontleves mindig van, rántott borda mindig van, de lecsó soha. Legfeljebb valami lecsós hús, de az a lecsó konzervlecsó és úgy viszonylik a valódi lecsóhoz, mint föld az éghez, mint törpefenyő az óriásfenyőhöz, mint üveggyöngy az igazgyöngyhöz, mint... Több hasonlat nem jut az eszembe.

Bizonyisten nem értem, hogy miért nem lehet lecsót kapni a vendéglőkben. A paprika nem jön Jamaicából, a paprikát nem kell behozni Indiából, zsírunk van, hagymánk is van, a sóellátásban sem volt fennakadás, akkor hát miért nem lehet lecsót találni a vendéglők étlapjain?

Talán azért, mert olyan prózai neve van. Lecsó. Le is meg csó is. Ha csak ez a probléma, kereszteljük át. Íme, néhány javaslat:

Erős étel, Kinizsi Pál módra.

Nyelvégető, paradicsommal és paprikával, inkvizíció módra.

Istenem ne hagyj el, de erős! Czája János módra.

Echt ungarisch, dr. Sághy Vilmos módra.

Finomfalat, Papp Laci módra, kiütéssel győz.

Ezt ette Thököly, kurucosan, tunkolni is lehet.

Labancfutamító, hejbercsényimiklós módra.

Nemkímélő étel, azbeszt gyomrúaknak.

Mindjárt más, nem?

Valójában nem hiszem, hogy ez lenne az oka annak, hogy a vendéglőkben nem adnak lecsót. Akkor hát mi az oka? Kalkulációs okok? Nem hiszem. A vendéglőkben mindig és mindent ki tudnak kalkulálni, pont a lecsó árát ne tudnák kikalkulálni?

Kérem az illetékeseket: adjanak választ gyötrő kérdéseimre!

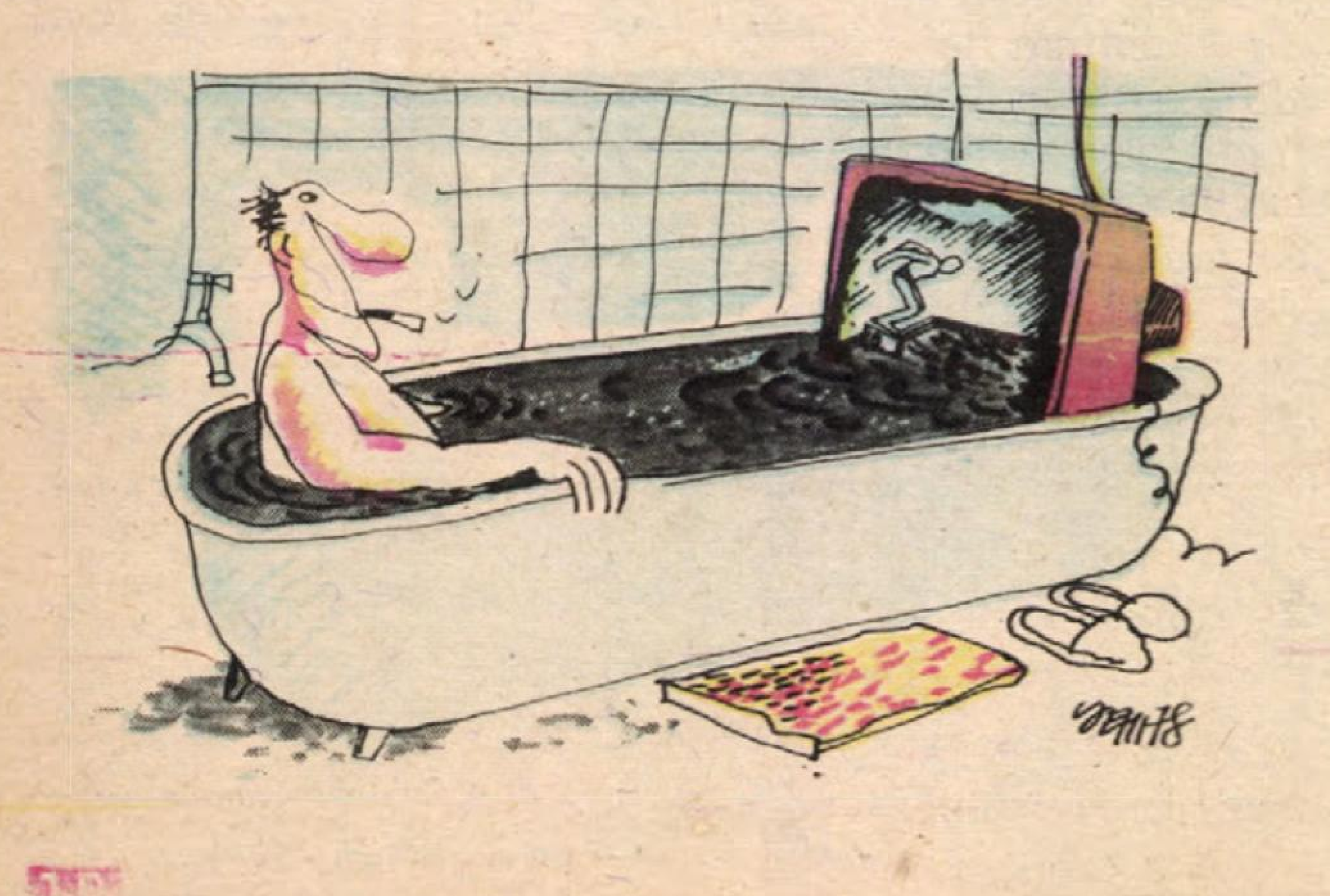
Amíg nem késő!

Amíg van paradicsom és paprika!

Lecsóra magyar!

(mikes)

TELJES ÁTÉLÉS

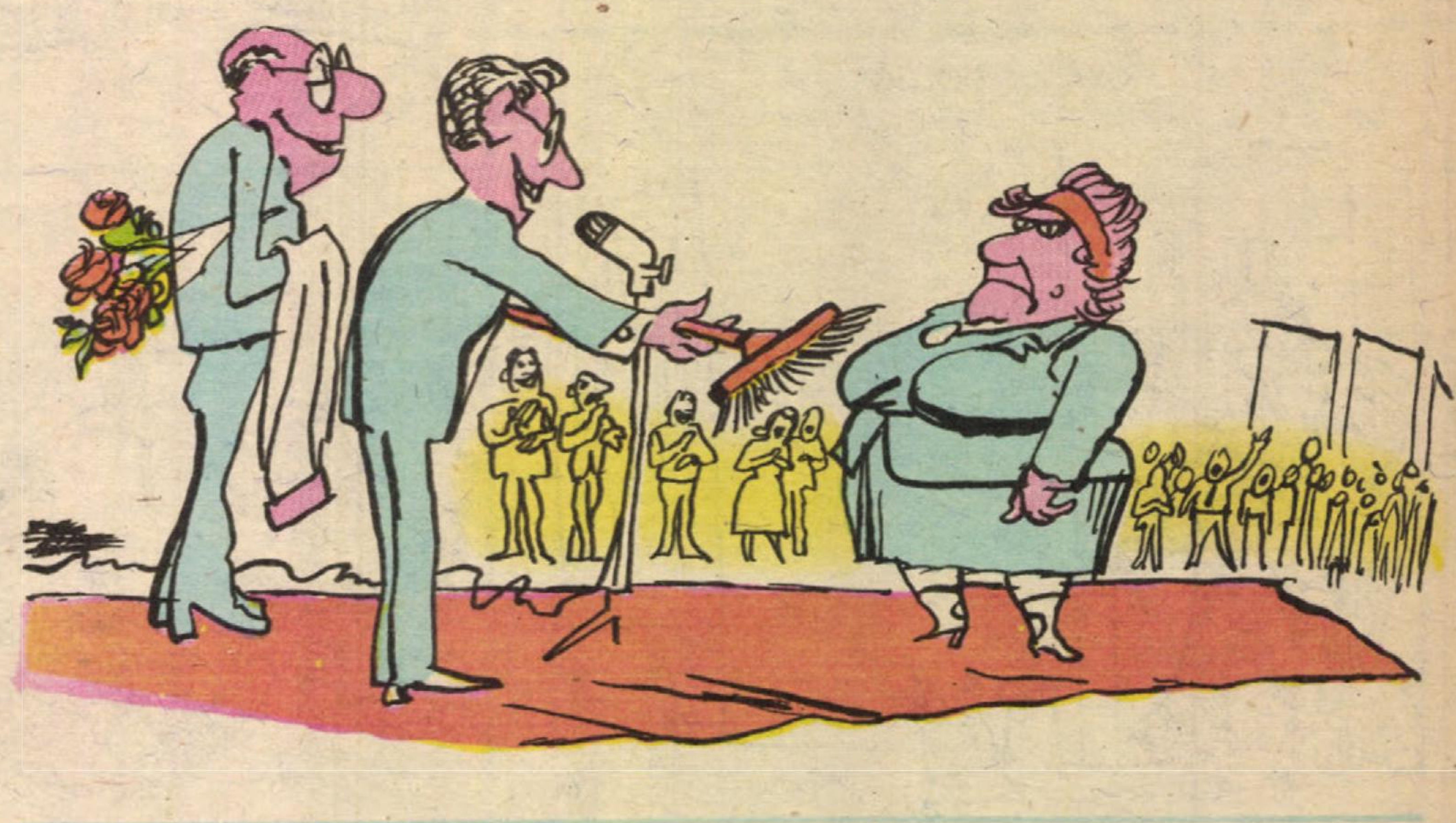

Orr-monológ

Hitték volna, hogy százmillióval felér egy orr — közönséges orr, hétköznapi orr — egy lakótelepi Kovács néni orra? Magam sem hinném, ha nem olvasom, mi történt Kecskeméten. Bár bámulatosan takarékos ország vagyunk, eddig a nagyüzemi csirkemészárlás hulladékai (a bél, a begy, a vér, a toll, a láb, a fej) ebek harmincadjára kerültek. Mígnem most megépül egy gyár, kicsit késve, kicsit drágán, száznál több milliókért, azzal a rendeltetéssel, hogy ezentúl a vágóhídi csirkének még a kiskörme se menjen veszendőbe. Kitűzik az átadás napját, az avatásra odasereglenek hét határból a Hivatalok és Hatóságok, megindítják a gépeket... És akkor a közeli lakótelepen kiáll Kovács néni az erkélyre és azt mondja: büdös van. Mondhatná szebben, más-más hangnemben. Lehetne lírai: „az illat, amellyel átitatódva lengedez a zefír, nem emlékeztet a violákéra”. Lehetne hivatalos: „az orrban mint érzékszervben keltett érzet arra enged következtetni, hogy az avatandó objektumban nem fektettek kellő súlyt elszívó berendezések üzemeltetésére.” Mondhatná még sokféleképp, de ő csak így mondja, kurtán, keményen, közönségesen: büdös van... És ekkor szimatot kap a Hatóság is, és azt mondja: tényleg. És rögvest szétszélednek az egybegyűltek, hosszú orral, megnyúlt orral, lógó orral: nem lesz avatás! Mérges a Tanács, bánatos a Tröszt: ilyesmi történjék az orruk előtt! Az építők az oruknál fogva vezették őket, nem mondták meg előre, hogy az égetett csiketoll szaga merőben különbözik a rózsaolajétól. Maguktól meg honnan tudták volna?... Mennyi okos gépet igénybe vettek pedig a tervezéshez, a számításokhoz, az építéshez, mégsem akadt egy sem, amelyik mindezt kiszagolta volna előre. Kovács néni, lám, megelőzte a modern technikát. Nem sokkal, csak egy orrhosszal. Jól mondta a Tröszt vezére a Sajtónak adott nyilatkozatában: az emberi orr nagyon érzékeny... S mivel az embernek nemcsak az orra érzékeny, halkan és teljes tisztelettel megkérdezném valamit, előre is bocsánatot kérve, hogy olyasmibe ütöm az orrom, amihez látszólag nincs is közöm, s reménykedve, hogy ezért nem fognak megorrolni rám. Szóval, annyit szeretnék kérdezni csupán, hogy az orra alá dörgölik-e valakinek majd a mulasztást? Netán az orrára is koppintanak majd érte? És ha igen, az orrunkra kötik-e majd, kit róttak meg és hogyan, vagy jó szokás szerint elhallgatják előttünk? Sietek megjegyezni, nem valami nagy megtorlásra gondolok én, csak valami olyasmire, ahogyan a gyerekek játsszák az orronverősdit: aki veszít, annak a társai az orrára paskolnak a kártyacsomóval, persze óvatosan, kíméletesen. Hiszen az emberi orr nagyon érzékeny, megmondta már a Trösztvezér is... Én minden esetre emelt fővel, mi több, emelt orral nézek a jövőbe: lám, a gép, a technika mégsem tudja kiszorítani az embert. Ezt igazolja a kecskeméti példa... És ha ehhez még azt is hozzávesszük, hogy az emberi fejnek nem is az orr a legfontosabb szerve, része, tartozéka...

(radványi)

TAKARÍTÓNŐ-BEIKTATÁS

BOREKCIÓ

Azt mondják, a protekció kevés. Borravalót kéne adni.

Mások azt mondják, a borravaló semmi. Protekció kívántatik.

Ismét mások azt állítják: legjobb, ha ez is van, meg az , van. Biztos siker.

Tehát: borravaló i., meg protekció is.

De milyen sorrendben? És milyen adagolásban?

Recept nincs. Szorgalmasan kísérletezni kell. Keverni a kettőt tégelyben, lombikban, kémcsőben.

Látta már a kémcsőt? A protekció és borravaló vegyületét?

A vegyület neve: borekció.

Használati utasítás. Egyszerű esetekben: 1 rész borravaló, 1 rész protekció.

Makacs esetekben a borravaló részt (BOR) duplájára, sőt triplájára kell emelni. A PROT részecskét azonban nem szabad kivonni, mert a PROT fokozza a BOR hatását.

A két elemi részecske között fordított arányosság áll fenn. Ha csökkentjük a BOR-t, növelni kell a PROT-ot. Ha kevés a PROT-unk, emelni kell a BOR-t.

Figyelem! A BOR-t semmi esetre sem szabad mellőzni, máskülönben a PROT elpárolog.

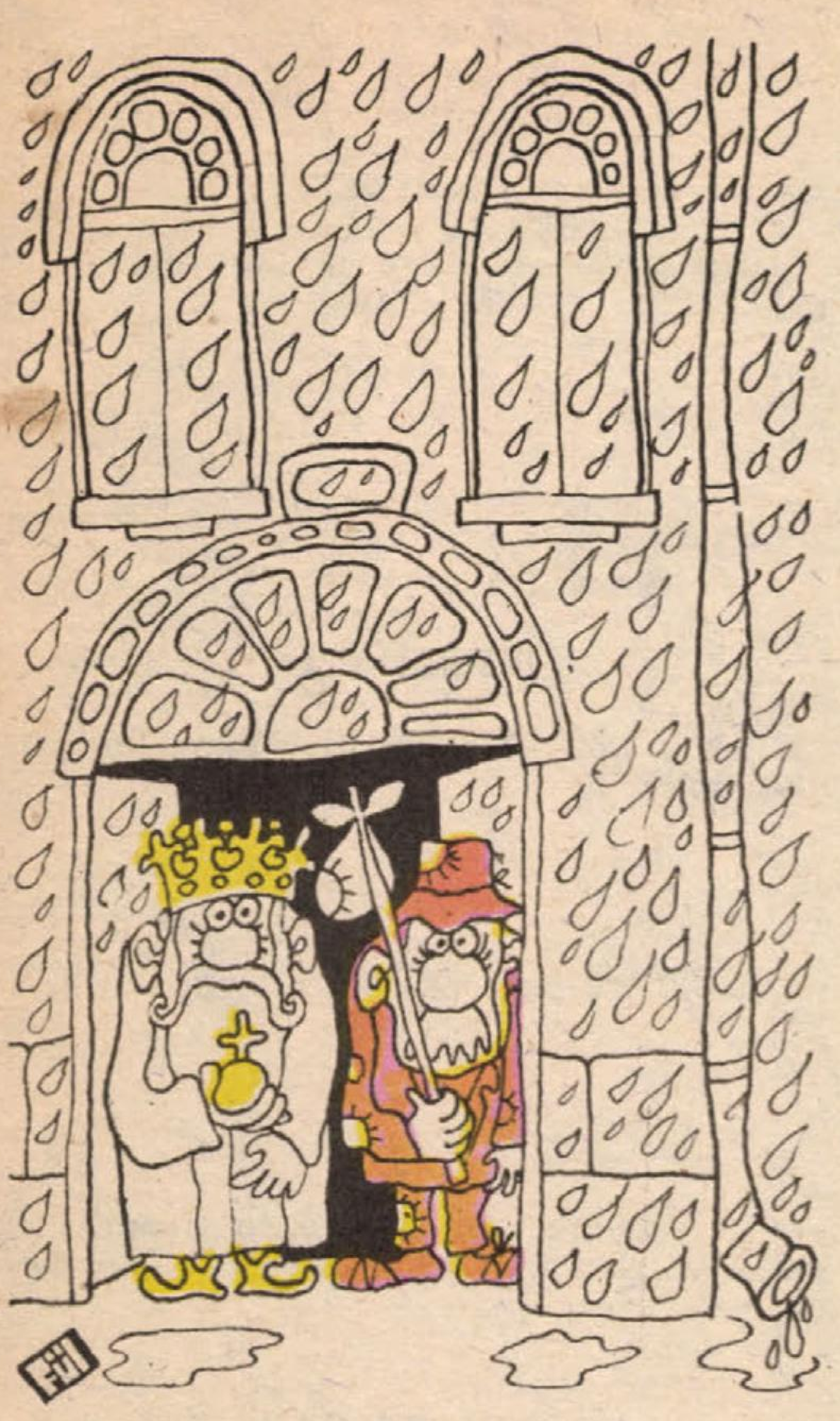
A szakirodalom ebben a vonatkozásban nem egységes. Némelyek szerint a PROT tulajdonképpen nem más, mint láthatatlan BOR. Mások szerint a BOR szilárd halmazállapotú PROT. Szerintük, ha valaki PROT-ot kap, azt BOR-ban kell visszafizetnie, illetve megfordítva. Ismét mások szerint, tudja fene. Fontos, hogy mind a kettőből legyen elég, amikor kell.

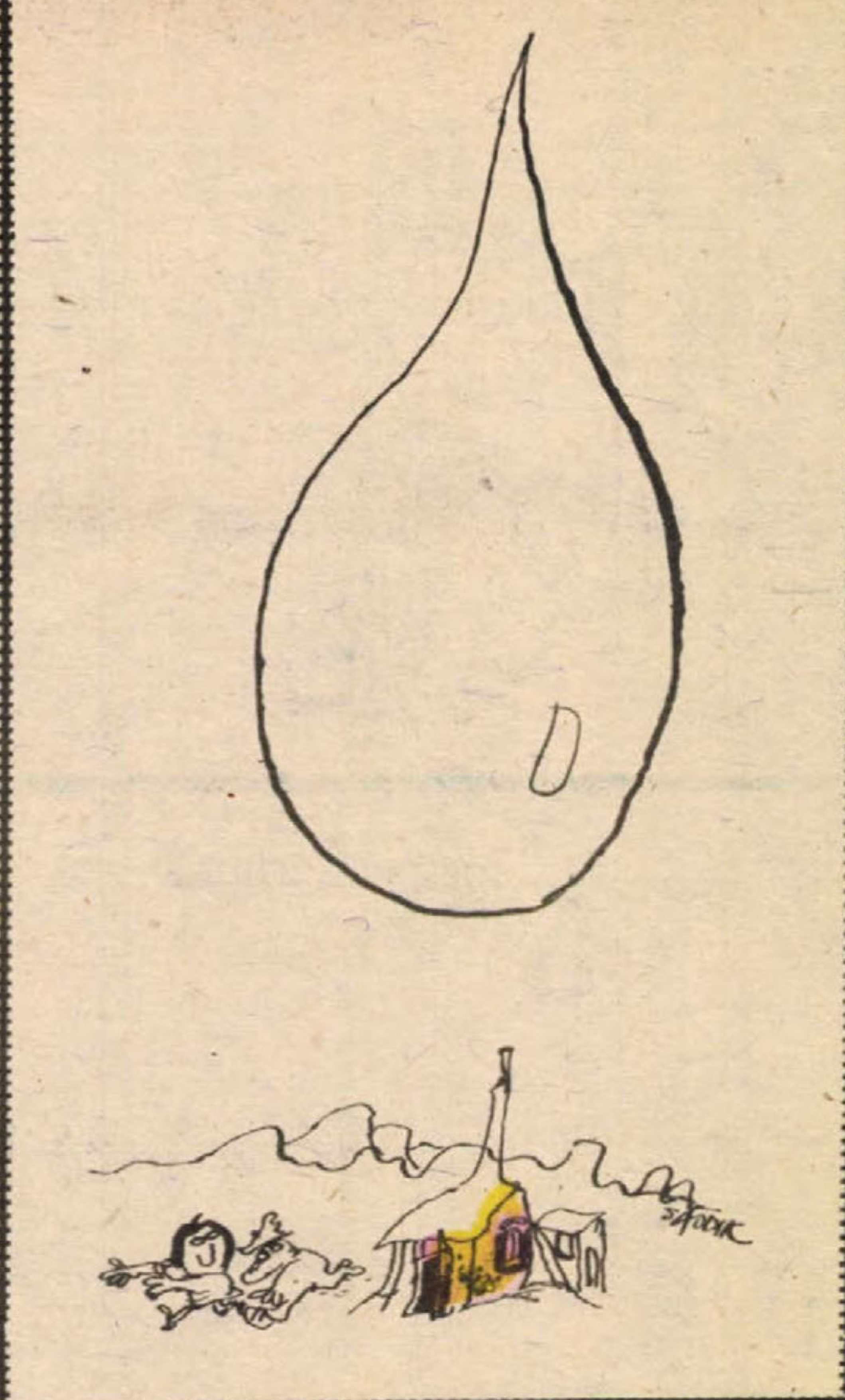
A BOR igen drasztikus hatóanyag. Túladagolása esetén KOR-rupció képződik, amely öl, butít, és mindent megold.

A borekció ideális szer. Sajnos, adagolása egyelőre körülményes, mert a BOR csak kézen át, a PROT viszont fülön át vagy levélileg adagolható. ***Tudósok előrehaladott kísérleteket folytatnak, hogy a BOR-t és a PROT-ot egyesítsék, mínusz 300 fokra lehűtsék, felforralják, kristályosítsák, hogy tabletta formájában szájon át adagolható legyen.***

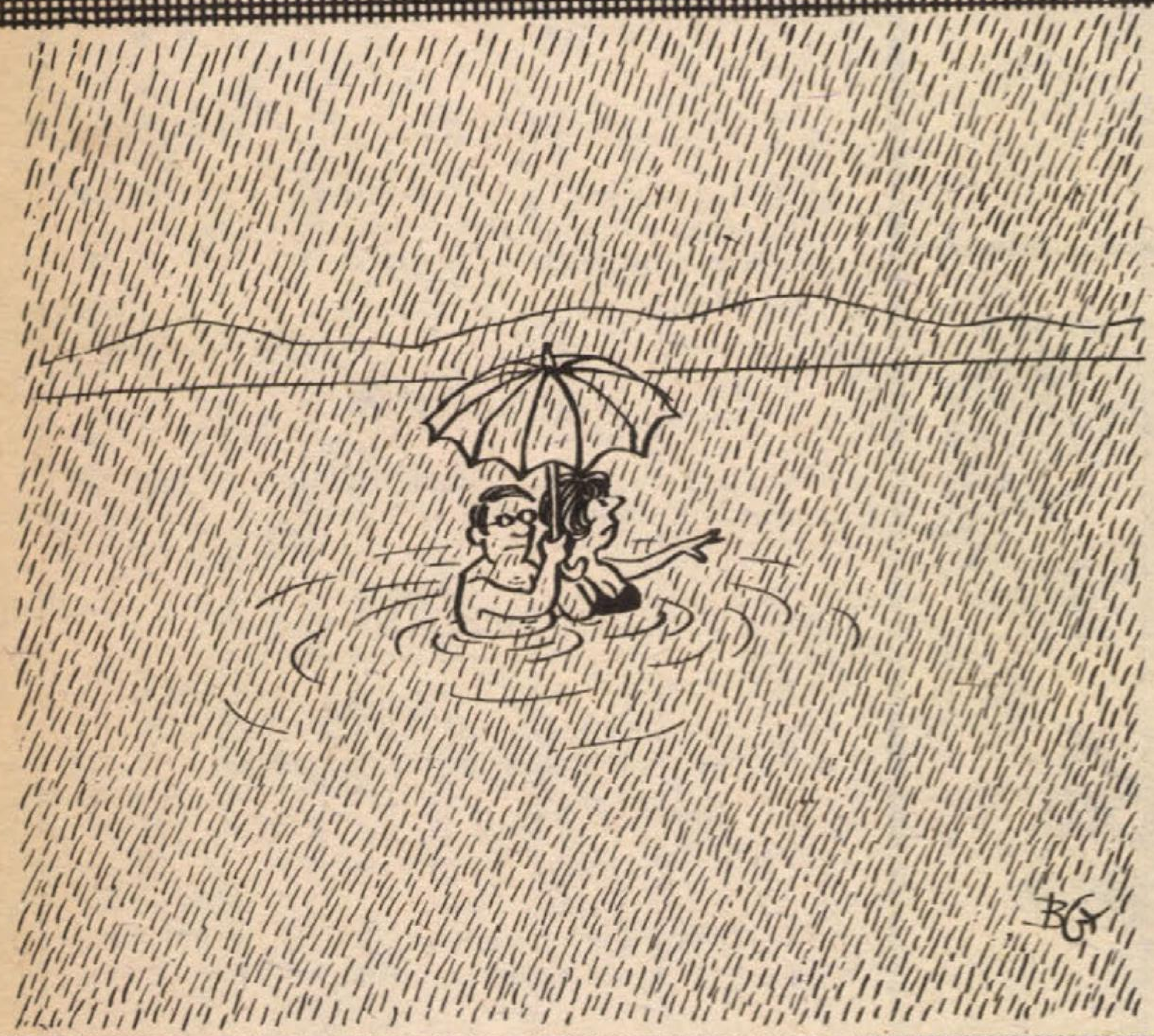
Felnőtteknek napi 3X1 tabletta. Ha az élet másképp nem rendeli.

(novobáczky)

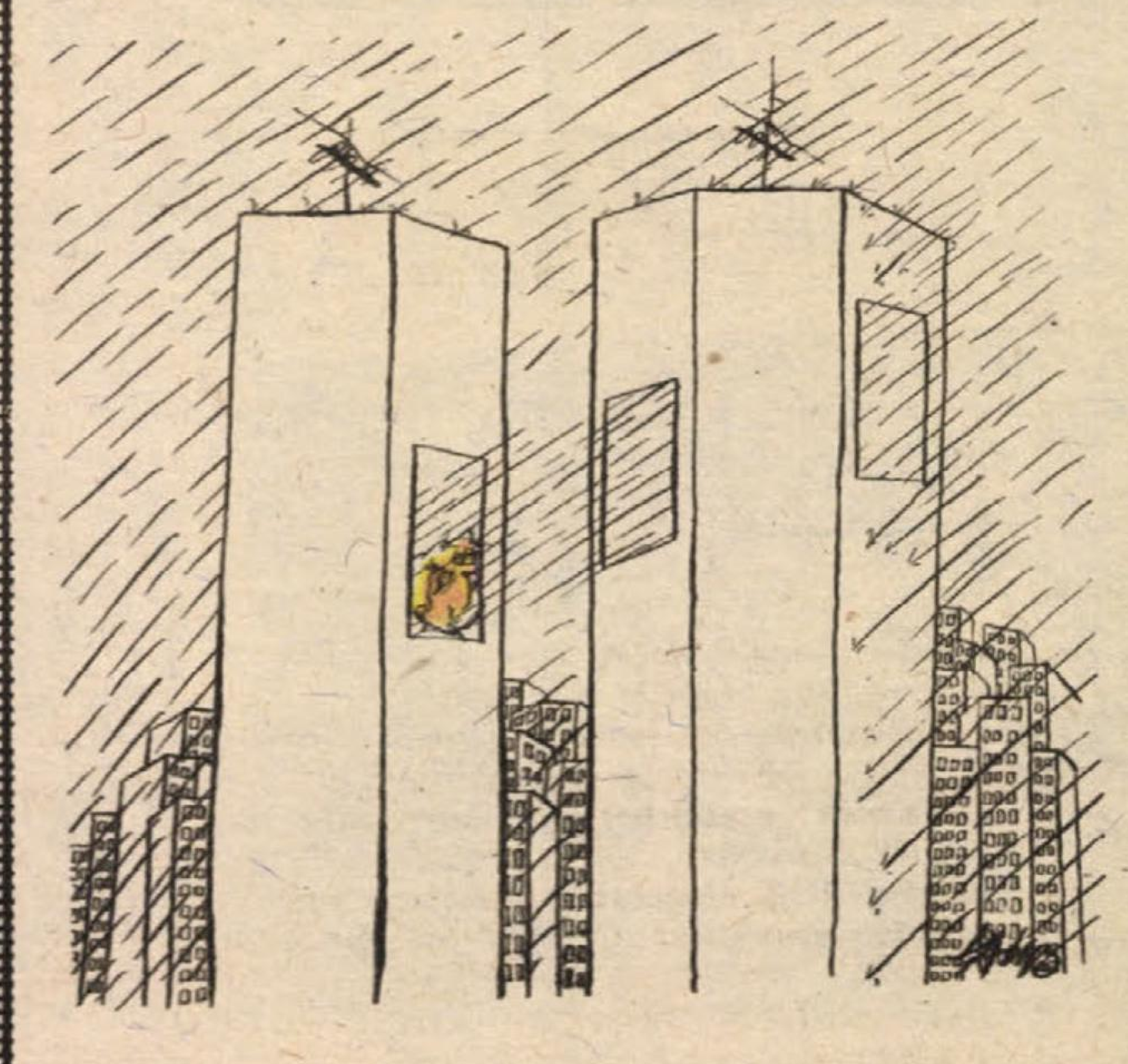

ZIVATAR

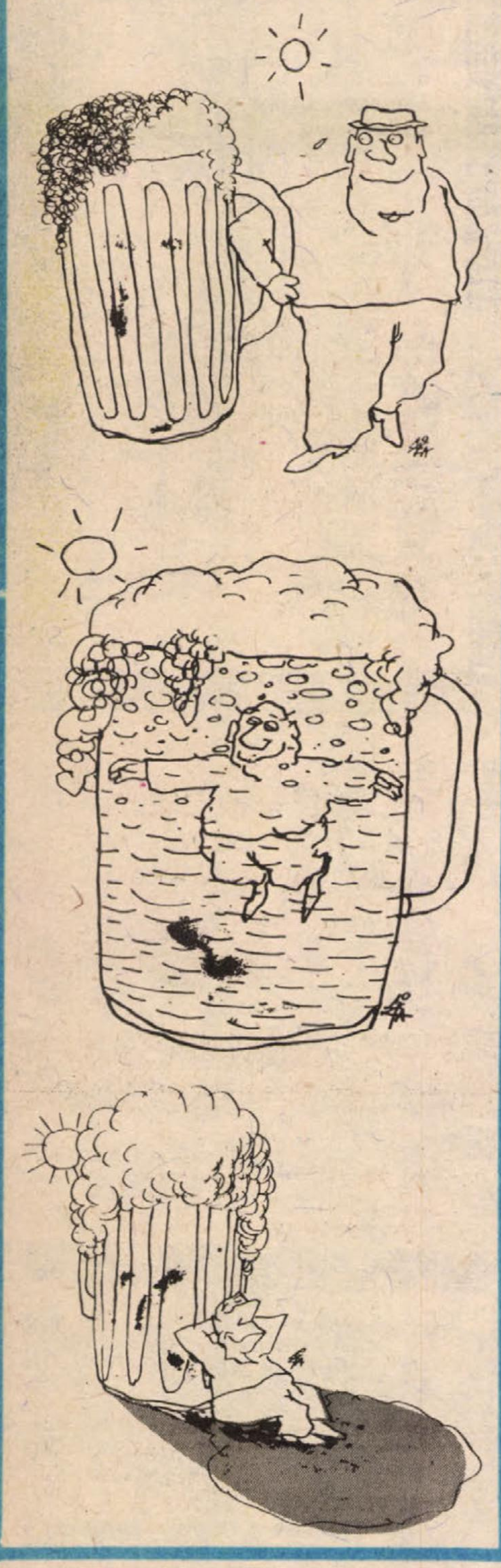

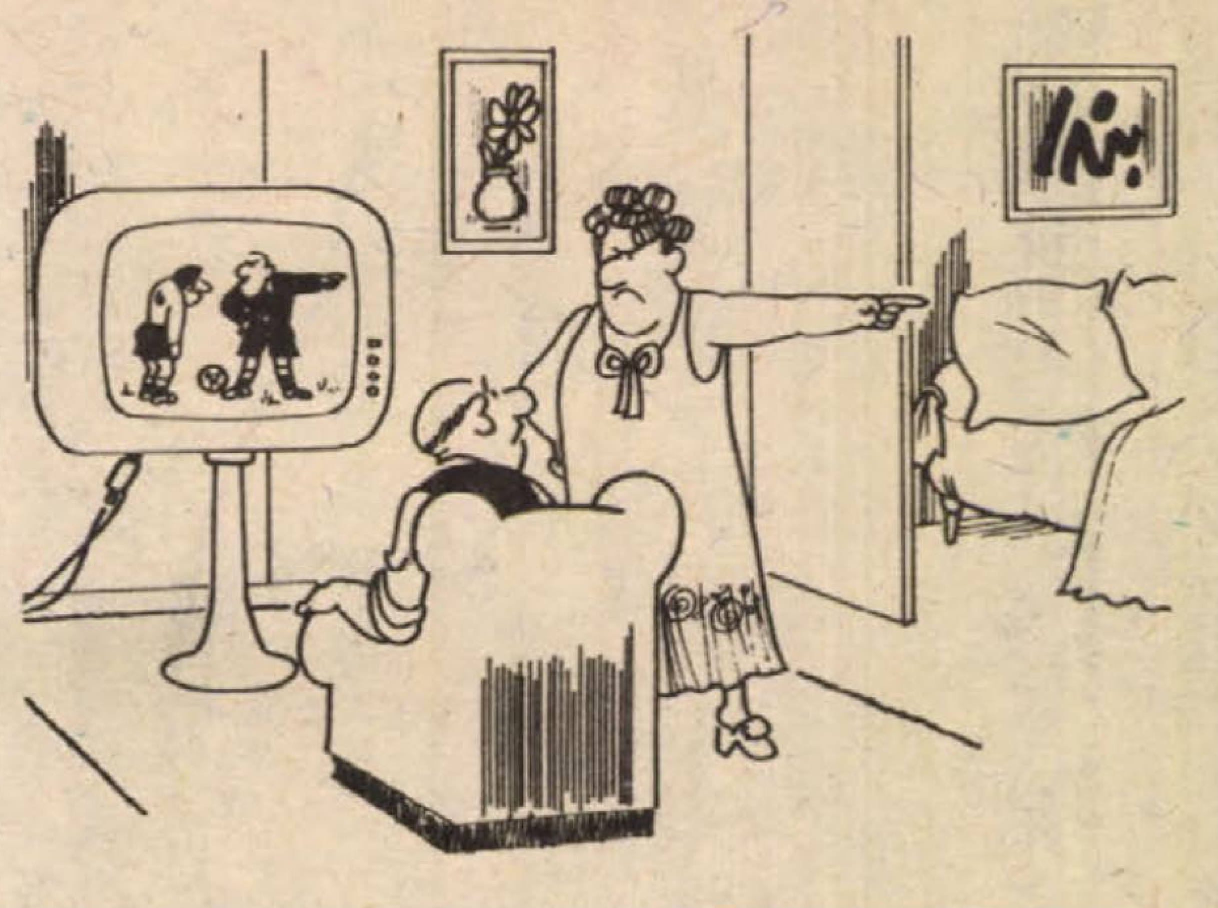
FÜLÖP, SAJDIK, VÁRNAI, BRENNER, LEHOCZKI, DALLOS, BALÁZS-PIRI

IMPORT HUMOR

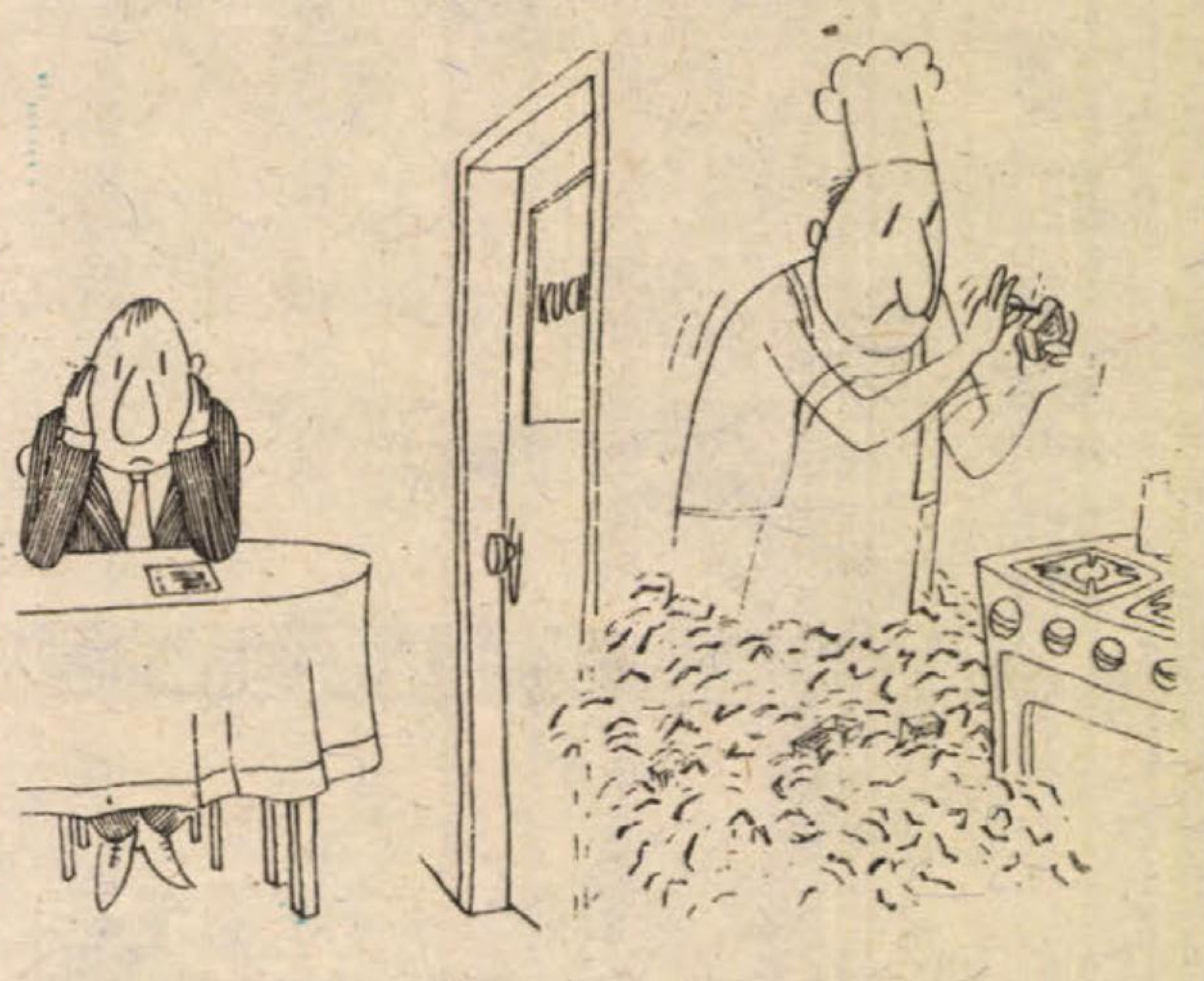
VÍZIÓ EGY KORSÓ SÖRRŐL

SZIGORÚ ÍTÉLET

TÜRELMES VENDÉG

– Csendet!

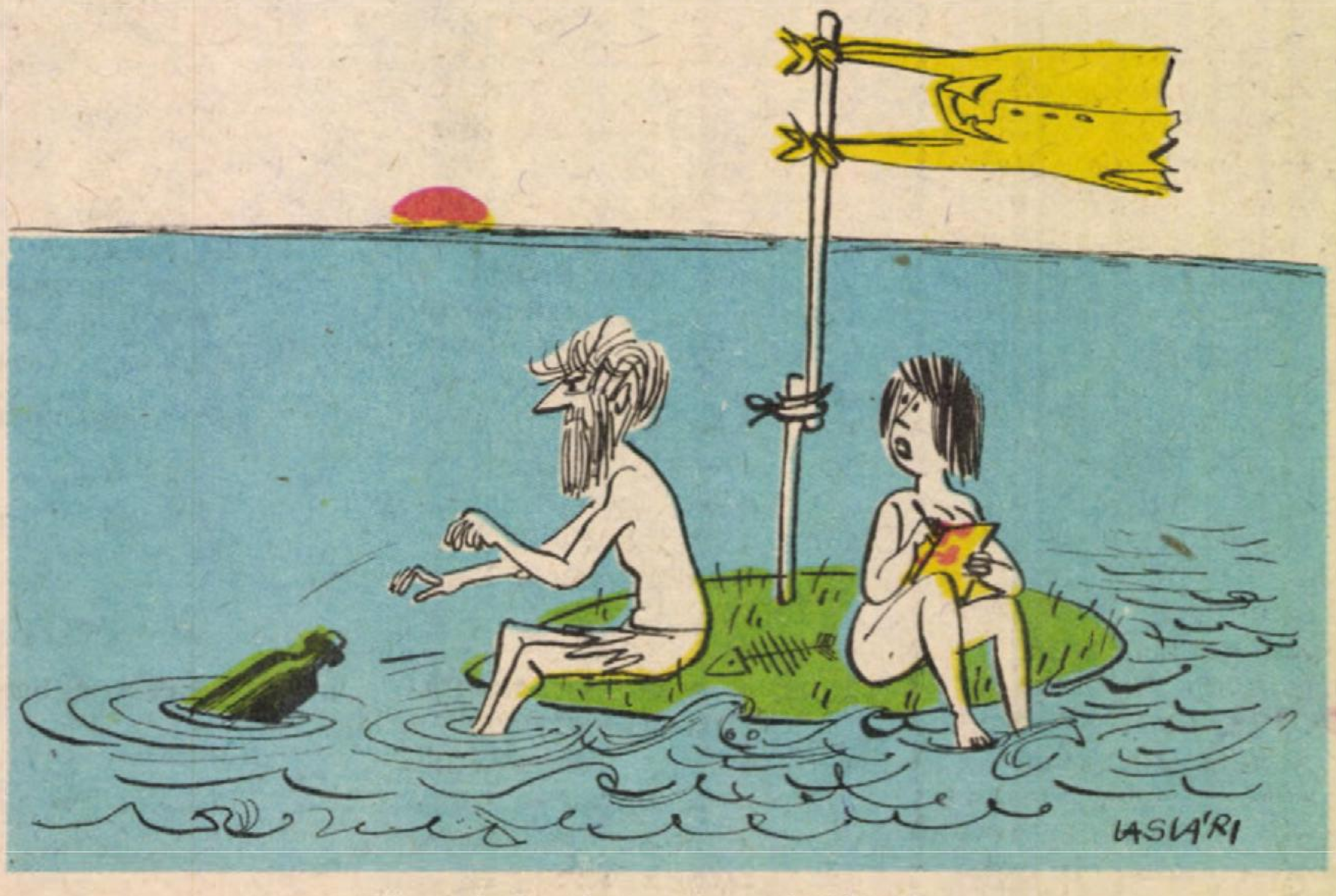

— Azt mondja, hogy a puskája ezer lépésre visz?

— Igen.

— Érdekes, ez a típus csak ötszáz lépésre szokott vinni.

— De az én puskám duplacsövű!

– Kinek kell még anzikszot küldeni?

SZILÁNKOK

TÁVIRAT

— Szeretlek — írta a távirati blankettára, majd feladta a saját címére.

GYANÚSÍTÁS

— Igaz, hogy önt tegnap józanul látták?
— Pletyka az egész...

DIPLOMÁCIA

Mind a két fél engedett valamit a másik álláspontjából.

HÁZIREND

Este tíz óra után ne bömböltessük a férjünket!

HÁZIAS ASSZONYKA

— A férjemet minden délben finom, meleg étellel várom, amit a sarki vendéglőből hozatok.

STÍLSZERŰEN

— Ismerek olyan igazgatót, aki a késve érkező dolgozókat késve figyelmezteti.

BÜSZKESÉG

— Megint közelebb kerültünk a városhoz. Községünknek már négy nem működő nyilvános telefonja van — mondta büszkén a tanácselnök.

JÓ BARÁTOK

— Szegény Béla, milyen fiatalon hagyott itt bennünket. Megnősült.

REKLÁM

EHETETLEN ÉTELEK, IHATATLAN ITALOK! GYŐZŐDJÖN MEG RÓLA, HOGY HAZUDUNK! — hirdeti egy New York-i étterem.

ROSSZMÁJÚSÁG

— Gratulálok, hölgyem! A gyereke megszólalásig hasonlít az apjaihoz.

KRITIKA

Ennek a színháznak az idei legjobb teljesítménye a nyári szünet...

PESSZIMIZMUS

Ha ez így megy tovább, lassan már a kígyónak is csúszópénzt kell adni.

ROSSZ NAP

— Ma ideges, szeszélyes, rosszkedvű, goromba a titkárnőm. Félek, nehéz napom lesz — mondta a főnök.

Galambos Szilveszter

HŐBÖLCSŐ

OK ÉS OKOZAT

A szülők hamisan leltároztak, ezért most cellába vannak zárva, egyetlen gyermekük bizonyosan sokáig lesz „leltár miatt árva"...

IRODALMI ÖRÖKSÉG

Bibliofil hagyatéka:
gyermekei agya: téka...

KÉPZŐMŰVÉSZEK

Szakácsok egy étteremben csirkék nyakát késsel metszik, műértők, mert nekik csupán az effajta metszet tetszik...

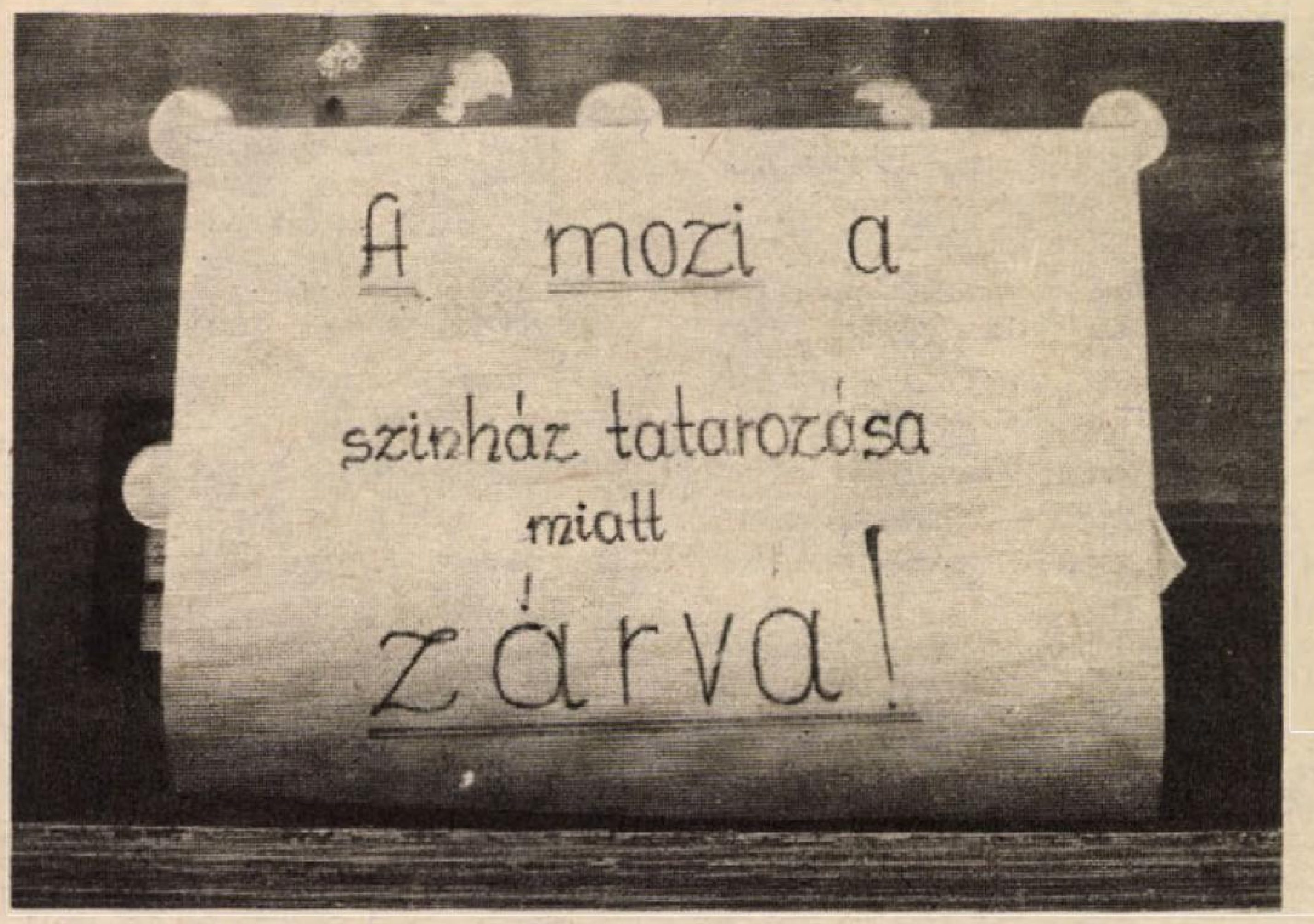
ORVOSI RENDELŐBEN

– Doktor úr, a férjem terhes...
– Asszonyom, ez lehetetlen!
– ...pedig már két éve terhes számomra a tehetetlen!...

Sz. Gy.

TÜCSÖK és BOGÁR

A művészet megbonthatatlan egysége!

(Szegeden fotózta Gyeviki István)

A győri áfész vendéglátása

Gyermekkonyha, birkacsárda

Jövőre elkészül a győri szövetkezeti szálló

Pincebár az emeleten

Bejárat a tetőteraszon át az alagsorba.

(A Magyar Hírlapban fedezte fel Gáspár Géza, üllői olvasónk)

16.03: Huszonöt perc beat Gorkij regénye rádióra alkalmazva II. rész

Mi jöhet még utána? Mondjuk az, hogy...

16.28: Mick Jagger: Az anya. Előadja a Rolling Stones együttes.

(A Veszprém megyei Naplóból ollózta Garai Ildikó, ugodi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

a 80 métertől, s nem sokkal a megyei csúcstól. A katonai szolgálat miatt gyengélkedő Kiss (SZEOL) a 70 méter alatt maradt. Öröm volt lát-

Érdekes, pedig a seregben úgy szokás köszönni: „Erőt, egészséget!"

(A Délmagyarországban fedezte fel dr. Kovács Endre, szegedi olvasónk)

Cukrozott sűrített tej tubusban.

Szép nagy, gömbölyű üvegtubus!

(A Békés megyei Népújság falinaptárán észlelte Zuza János, mezőberényi olvasónk)

Aszongyák

hogy a túlzott alkoholfogyasztás évi 800 millió dollár kárt okoz (termelékenységcsökkenés stb.) a svájci gazdaságnak.

Hihetetlen, hogy az a huncut kis gugyi (pia, plutyka, tinta és ki tudja még hány néven becézik őt, igenis őt, és nem azt, mert aki a legerősebb embert is földhöz tudja vágni, sőt fejre tudja állítani, az nyugodtan személynek tekinthető, sőt olyan személynek, aki még egy karateversenyzővel is el tud bánni) milyen nagy összegekkel dolgozik, ezer csaló és sikkasztó bankár se tud talán összesen ekkora kárt okozni, eszembe jut a régi gyermekmondóka, amely azt kérdezi, mi az, amire ezt lehet mondani, világot átéri, mégis a tyúk átlépi, a megfejtés pedig a keréknyom, ez a kérdés modernizálva és alkoholosítva úgy hangzik, hogy mi az, amit apró stampedliből isznak, mégis óriási (évi 800 millió dolláros) kárt tud okozni, ennek a megfejtése viszont pálinka, de ezt nemcsak Svájcban isszák (szörpölik, hörpölik, vedelik), hanem Földünkön (mondhatnám stílusosan sárga földünkön) másutt is kedvelik, hu szeretném a rossz szójátékokat, elmesélném, hogy két tántorgó ember találkozik, az egyiknél üveg van, a másik megkérdi tőle, hová viszed az italt, öregem, mire a kérdezett őszintén azt válaszolja (mert már olyan részeg, hogy hazudni se tud), hogy túlzásba viszem, öregem, de ne vicceljünk, mert ez igazán nem vicctéma.

A világon több a víz, mint a szesz, de egyik óceánnak sincs annyi hajótöröttje, mint az alkoholnak.

(gergely)

Csöng

Azért választottuk Lajcsival Simforient, mert ott csuda halakat lehet lődözni az öbölben olyan rugós kis nyavalyával. Özvegy Rosamund Köbi panzióját Géza ajánlotta nekünk. Géza harminc éve él Simforienben, tudja, mitől döglik a légy.

A panzió egy kicsit nyomasztó volt. Sok plüss, meg bojtok, a falon árnyképecskék ovális aranykeretben. Egy darabka a XVIII. századból. Akárcsak özvegy Rosamund Köbi. Masszív öreglány, üvegkék szemmel, és I. Ferenc Józseféhez hasonló pofaszakállal.

— Maguknak, mint muzsikusoknak húsz pénzt számítok egy éjszakára — mennydörögte. — Természetesen reggelivel. Zabkása, olajos hering, árticsóka. Remélem, egyikük sem bombardonos?

Én már rég gutaütötten ültem, szerencsére Lajcsi ruganyosabb lélek volt.

— Még hogy mi? — szörnyűlködött. — De asszonyom, hogyan is jut ilyen szörnyűség az eszébe?

— Mert azért — mondta az özvegy. — A bombardonosok kiegyensúlyozatlan lények. Némelyikük még iszik is. Ez alighanem az állandó heves pájslimunkától van. Hát akkor min játszanak?

Már tisztára lemerevedtem. Olyan botfülünk volt, hogy fiatal fák mellé szúrhattuk volna karónak. A zongorán a fekete billentyűket sem tudtuk megkülönböztetni a fehérektől. De Lajcsi, mondom, ruganyosabb lélek volt.

— Jómagam képzett triangulumos vagyok — kollokvált könnyedén. — A barátom meg a csöng avatott művelője.

Az özvegy boldogan csapott a combjára. Ha az enyémre csap akkorát, nyílt töréssel szállítanak a baleseti sebészetre.

— Csöng! — kiáltotta. — Kedvenc hangszerem. És ebben a házban a harmincéves háború óta nem szólalt meg édes hangja. Apropó, hol vannak a hangszereik?

— A pályaudvarról jövet beadtuk a mosodába — halandzsázott Lajcsi. — Ugyanis belepte a lisztharmat.

— Na, csak hozzák el. Én felhangolom a virginált, aztán este nyolckor nagy házikoncertet csapunk. Lesz sós kalács meg édes likőr.

Nem is tudom, hogyan találtam ki az utcára. Géza a kapuban várt, féléjultan kapaszkodtam a fazonjába.

— Mit tettél velünk, te bitang?

— Elfelejtettem mondani, hogy az özvegy férje udvari muzsikus volt Kopasz Ágost választófejedelemnél. Ha rájátsztok a zenére, a tenyerén hordoz. Tessék, húsz pénzért máris ajándék egy ilyen kégli. A legócskább garniban is negyven pénzt kérnek egy éjszakára. Reggeli nélkül. Legfeljebb a patkány rágja le a lábatokat.

Lajcsi felfedezett szemben egy hangszerüzletet és már vonszolt is.

— Te is gengszter vagy ám! — lihegtem a fülébe. — Triangulum, mi? Vacak kis vasháromszög, csak pilinckáztatni kell. De mi az, hogy csöng, te csavargó? Mi az, hogy csöng?

— Gőzöm sincs — mondta Lajcsi. — Csak kitaláltam, hogy megkönnyítsem a dolgodat. Mit tesz isten, bejött.

Lajcsi kettőötvenért kapott egy triangulumot, aztán őrjítő pimaszsággal még odabökte.

— Ja, igen, és a barátomnak szíveskedjék egy csöngöt.

— Óh! — kiáltotta boldogan a molyrágta boltos. — Igazán? Egy csöngöt az úrnak, Lujza.

Pecsenyefejű leányzó jött be könnyűlovassági bajuszkával. Cipelt valamit, ami az égvilágon semmire sem hasonlított. Nagy fekete vájdling volt, alul két pedállal. A vájdlingból oldalt egy cső jött ki, felül meg vagy ötszáz különböző hosszúságú nádszál. Megfordult velem a világ.

— Ez... Ez micsoda?

— Ez a csöng, kérem. Ősi kínai fúvósorgona. Tizenháromezer-ötszáz pénz az ára.

Lajcsi mesterséges légzést alkalmazott és közben megnyugtatóan motyogott a fülembe.

— Nem számít. Zárás után ellopjuk, nyitás előtt visszalopjuk. Gondolj a patkányokra. Gondolj az árticsókára.

Most Lujzához fordult.

— Kedves kisasszony, a barátomnak este nyolcig el kell sajátítania a csöngművészet magasiskoláját.

— Az nehéz lesz — vigyorgott Lujza. — Én tizennyolc éve gyakorlom, és még csak kezdőnek számítok. Mindazonáltal megkíséreljük.

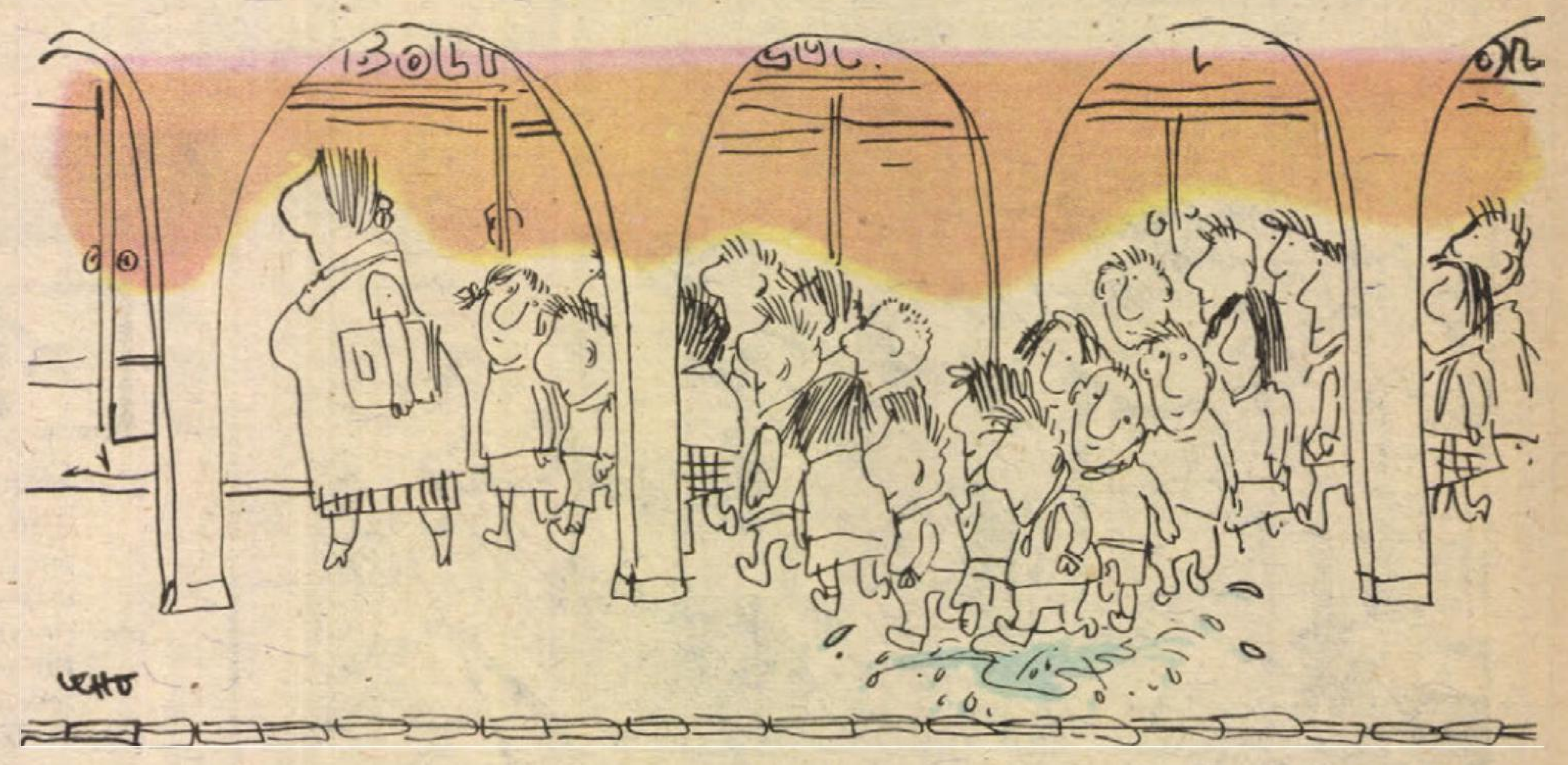
Matatni kezdett a miskulancián. A csöng olyan hangokat adott, mintha kárhozott lelkek rendeztek volna versenytárgyalást, hogy melyikük a kárhozottabb. Lujza kacér pillantásokat vetett rám a cső mellől és a tremuláknál érzékien behunyta a szemét.

Az egyik ilyen tremulánál lábujjhegyen kiosontam az üzletből.

Most itt fekszem, nyakig beásva a parti fövenyben. A homok jó meleg, csak alul kezd egy kicsit átnedvesedni. Ez azt jelenti, hogy jön a dagály, nyolc óra van. Csendesen vigyorgok magamban. Lajcsi most kezdi a triangulumkoncertet az özvegynél.

Peterdi Pál

POCSOLYA

Valódi álhírek

Ideiglenesen szabadlábra helyezték az ellenzék vezérét a dél-amerikai Amberrában. A börtönigazgató újságíróknak kijelentette, hogy a politikusnak nem kell visszatérnie cellájába, amennyiben rendesen viselkedik és nem nyeri meg újra a választásokat.

Az egyiptomi—izraeli külügyminiszteri értekezleten megállapodást írtak alá. Kiszivárgott értesülések szerint mindössze egy dologban tudtak megegyezni, hogy Habsburg Ottó a tárgyalások eredményétől függetlenül nem használhatja tovább a Jeruzsálem hercege címet.

Ma délelőtt felavatták Csátkai D. Géza mozgóárus titkos devizaárudáját a Keleti pályaudvaron. A pénzváltó szakember a megnyitó ünnepségen elmondotta, hogy bár foglalkozása előnytelen, kényelmetlen és nem túl biztonságos, népgazdaságunk nehézségeire való tekintettel közületeket is kiszolgál.

Az Oktatási Minisztérium pénzügyi számvetése szerint a diákok szünidei munkáikkal több hasznot hoznak az országnak, mintha a nyári egyetemeken részt vevő felnőttek tanulás helyett dolgoznának.

Az utóbbi években erősen csökkenő andaxinfogyasztás miatt a gyógyszergyár szerződést kötött a tejiparral. A szerződés értelmében az andaxinfogyasztás növelésére újabb kétszázezer előrelyukasztott zacskós tejet hoznak forgalomba.

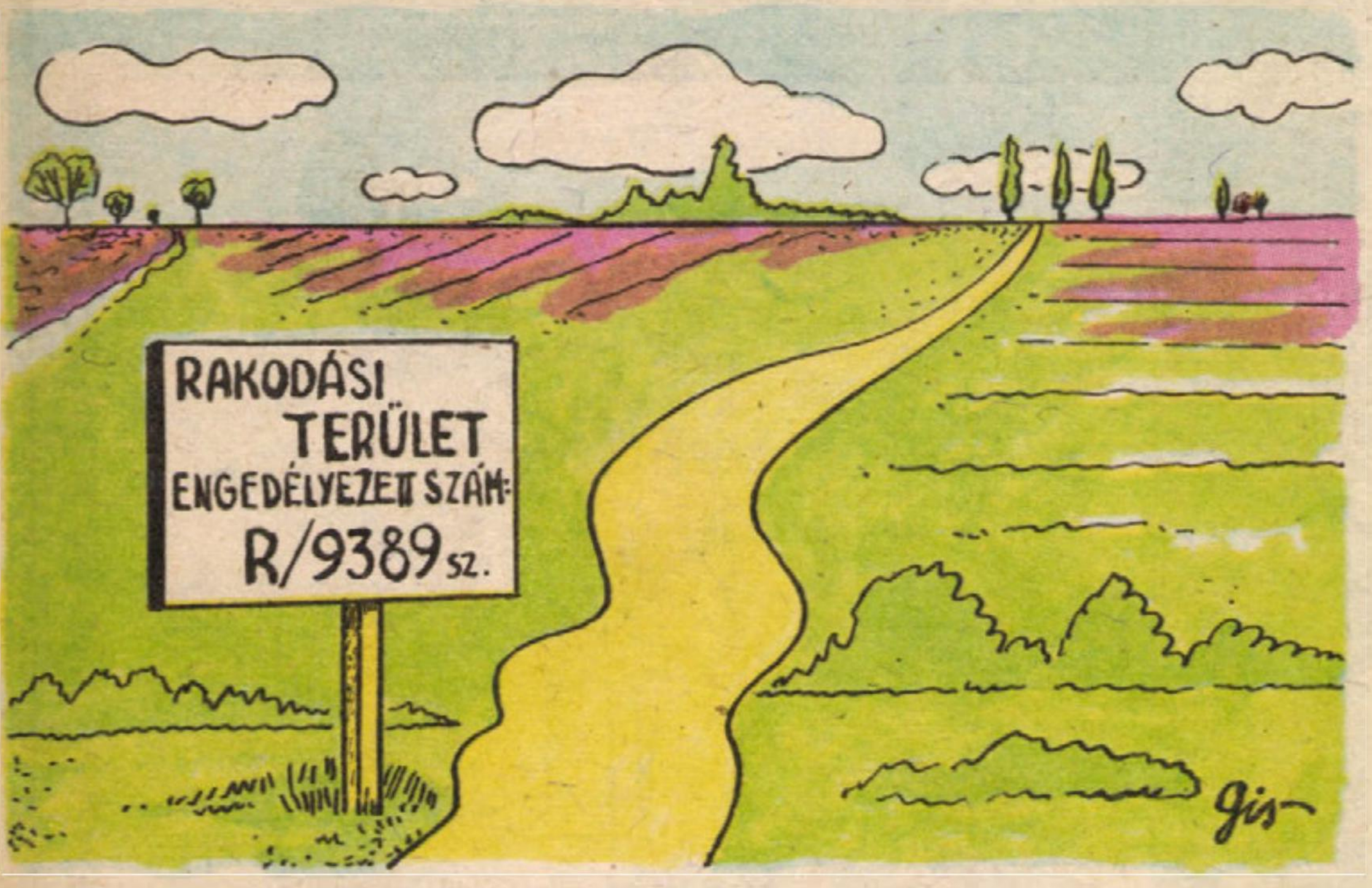
Üres lemezt bocsát ki a Hanglemezgyár a növekvő igények kielégítésére. Az előzetes propaganda szerint a lemezbe vágott kb. kétszer húszpercnyi csend sztereo fülhallgatóval különleges gyönyörűséget nyújt hallgatójának.

Selmeczi Tibor

– Az újságok ébresztették fel benne a társadalmi kötelességérzetet, azért választotta szét a bicskázókat.

MEGLEPŐ TÁBLA

SZÉP KIS MUNKAHELY

– Bemutatom a helyettesét... Tulajdonképpen mit is szokott itt csinálni?

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivataloknál és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-33 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

— *Azt eddig is tudtam, hogy munkaidőben alszik — szól rá méltatlankodva a főnök a beosztottjára —, de hogy a pizsamáját is felvegye itt, az már sok!*

— Gyakran előfordul, hogy másképpen vélekedik valamiről, mint a felesége?
— Nagyon gyakran.
— És a felesége mit szól hozzá?
— Mit szólna hozzá, ha nem is tud róla, hogy más a véleményem!

Gyerekszáj

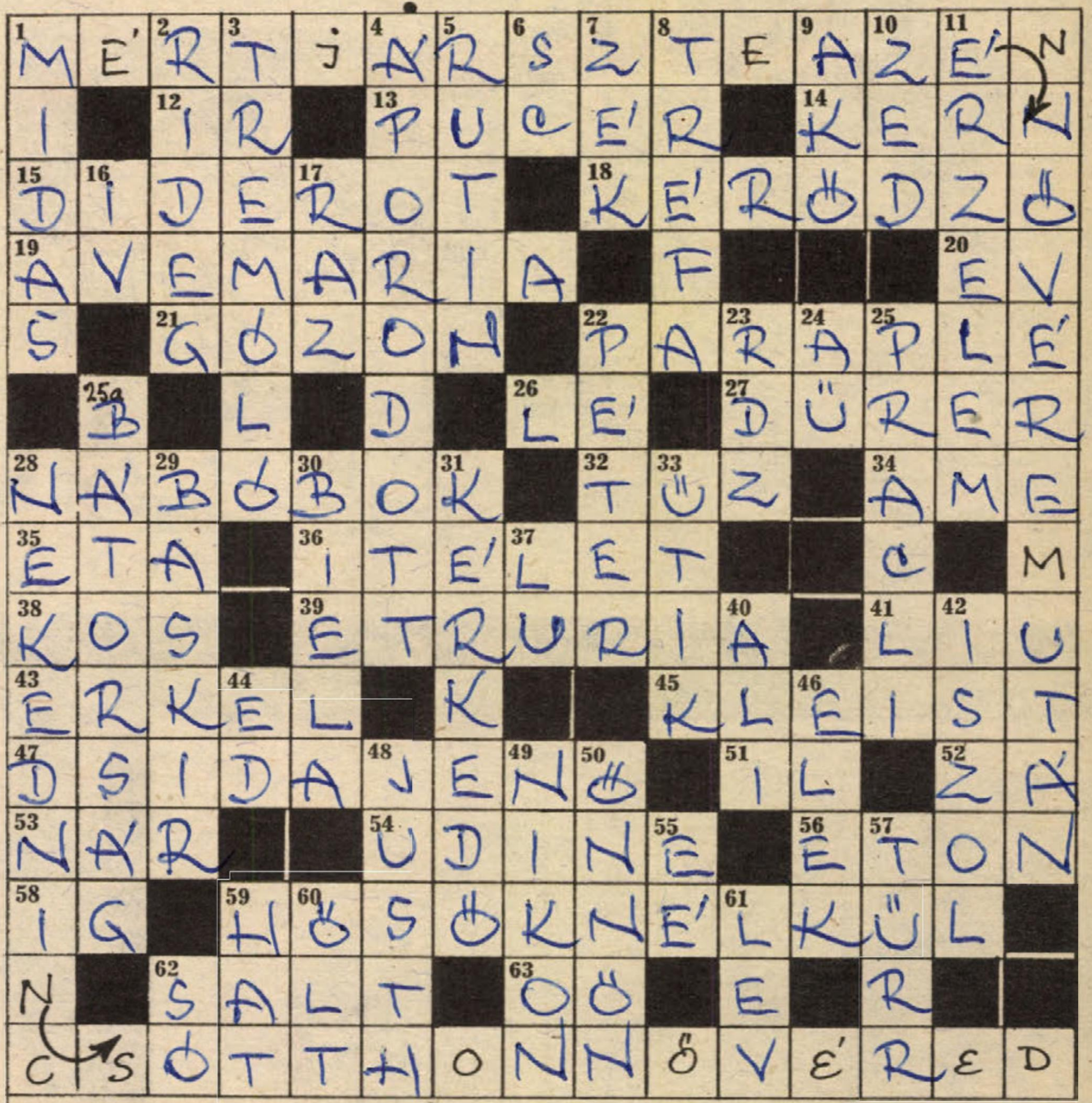
Rejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 28 soraiba azt a kérdést foglaltuk, melyet a hatéves Pistike intézett a nővére udvarlójához. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb augusztus 21-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Európai nép
13. Nincs rajta ruha
14. Népszerű fiatal színművészünk
15. A felvilágosodás egyik legnagyobb képviselője (1713—1784)
18. Ilyen állat pl. a tehén is
19. Gounod egyik ismert zeneművének címe
20. A 61 függ. utolsó két betűje
21. Néhány évvel ezelőtt elhunyt kiváló színművészünk (Gyula)
22. Esernyő
26. Folyékony dolog
27. Nagy német festő és grafikus (1471—1528)
28. Dúsgazdag emberek
32. Katonai vezényszó
34. .. tiszt
35. Női név
36. Bírósági döntés
38. Hím állat
39. Hajdani közép-itáliai vidék (mai neve: Toscana)
41. A Turandot egyik szereplője
43 Nagy zeneszerzőnk
45. A német romantika legnagyobb drámaírója (1777—1811)
47. Nagytehetségű magyar költő (1907—1938)
51. Olasz névelő
52. Z. Á.
53. ... cisz
54. Olasz tartomány
56. Angol város (iskolájáról híres)
58. Helyhatározórag
59. Hubay Miklós nagysikerű drámájának címe volt
62. Sokat emlegetett nemzetközi egyezmény
63. Rokon magánhangzók

FÜGGŐLEGES

1. Mitológiai király, amihez hozzáért, arannyá változott
2. Nyers modorú, barátságtalan
3. Zenei műszó (hangremegtetés)
4. A szellőzetlen levegő
5. Beidegzetté vált készség, ügyesség
6. S. C.
7. Fordított végtag
8. Célja a mulattatás
9. Építőanyag névelővel
10. Edz — összekeverve
11. Lelki jelenség
16. Papiros mérték
17. Így kezdődik a razzia
22. Több orosz cár neve volt
23. R. D. Z.
24. A. Ü.
25. A kéz tréfás, kedélyes, kedveskedő neve
25a. Pozitív tulajdonság
29. A Szovjetunió egyik népe
30. Csillagász, egy üstökös nyerte róla a nevét
31. Dicsekvő, hencegő
33. Verik
37. Háziállat tájszólással
40. Török név
42. A szomjadat oltod
44. E. D.
46. Férfinév
48. Magyar regényíró (1863—1894, Zsigmond)
49, Japán fényképezőgépmárka
50. Nyomatékosan saját (..... maga)
55. Rokon magánhangzók
57. Garibaldi magyar származású tábornoka
59. Féltucat
60. Gyilkolt
61. Tolsztoj keresztneve
62. Fűszer

MEGGYŐZŐ INDOKOLÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Mert ahol a házasság kezdődik, ott vége a vígjátéknak.

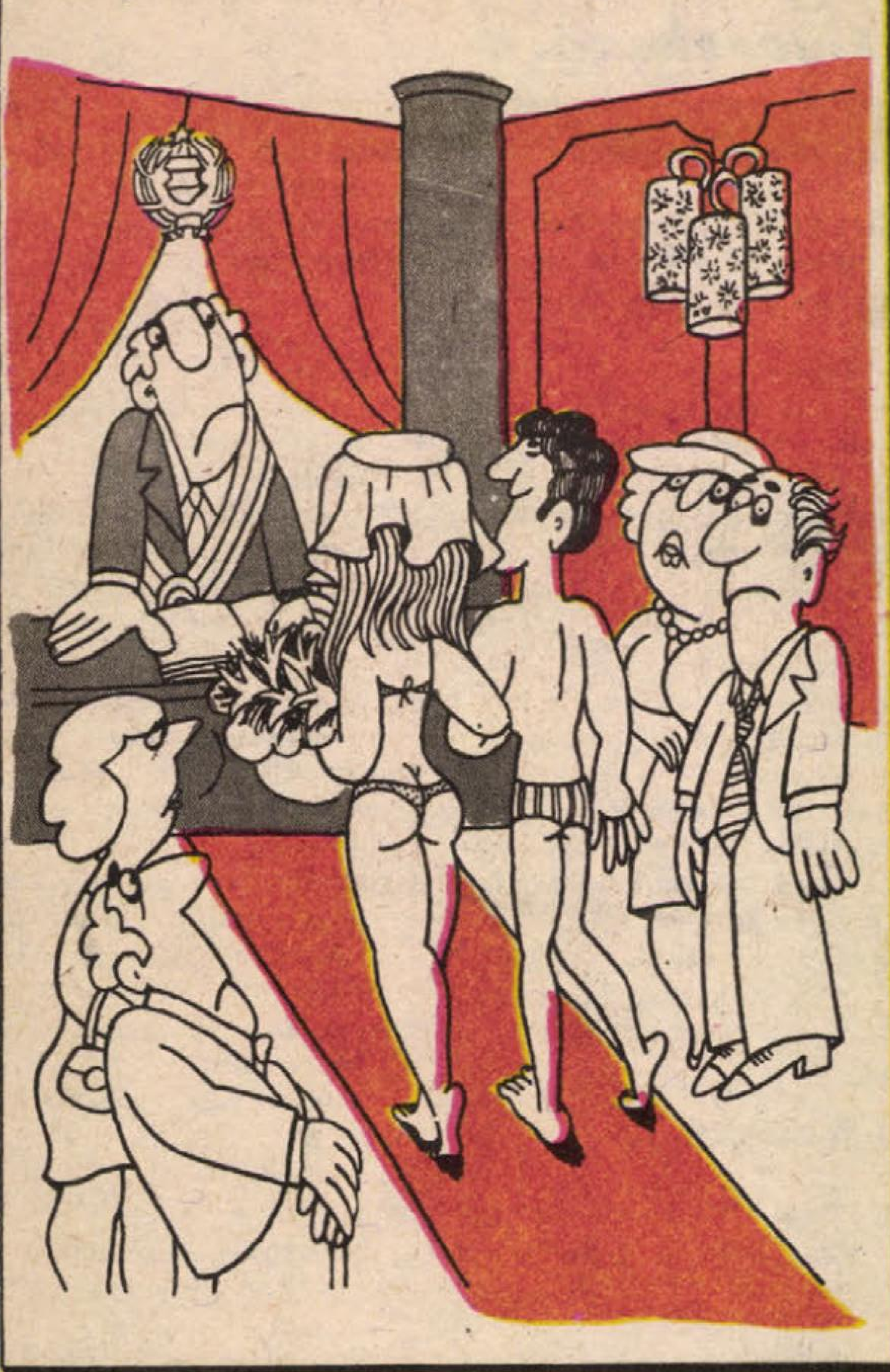
200—200 forintot nyert:
Balogh Sándor, 5700 Gyula, Kárpát u. 3.
Zsilinszky Ferencné, 2166 Váchartyán, Ady E. u. 23.
Ökrös Béláné, 4110 Biharkeresztes, Deák F. u. 5.

A nyereményeket postán küldjük el.

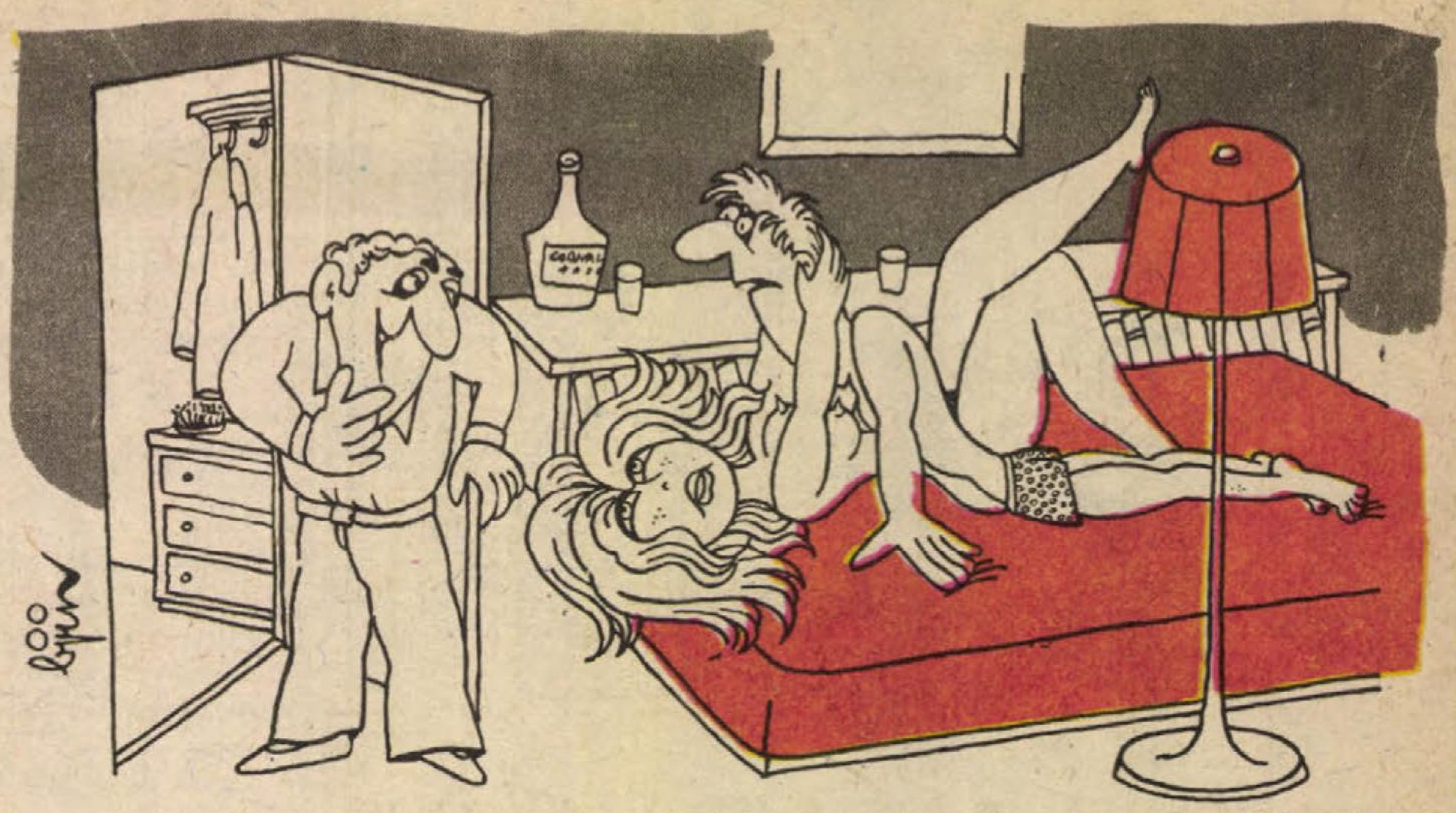
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

6X BALÁZS-PIRI

KANIKULÁI ESKÜVŐ

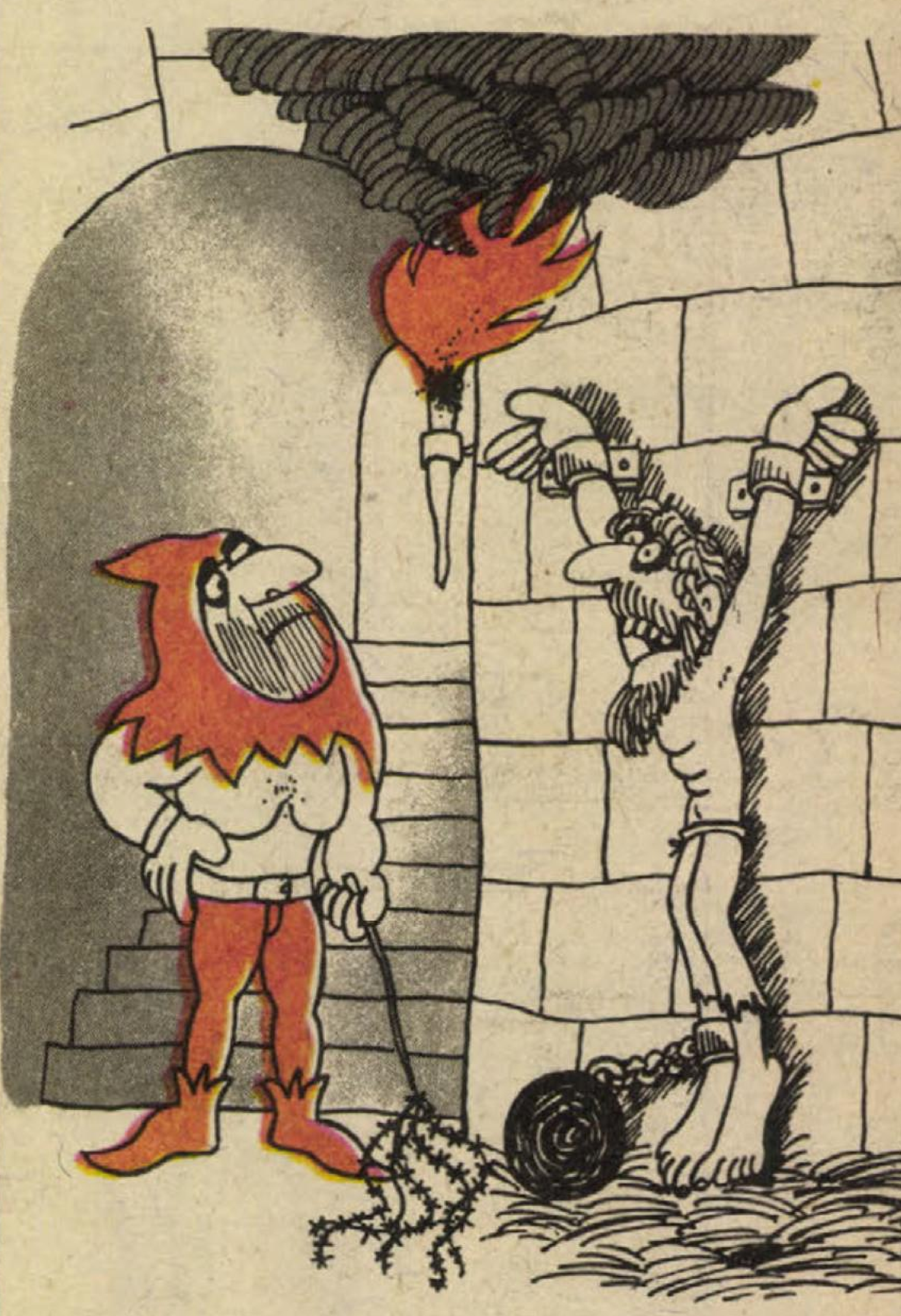

MODERN HÁZASSÁG

– Szívecském, látom, hogy neked már van programod ma estére. Akkor én elmehetek sörözni? . . .

KÖZÉPKOR

– Szóljon a királynak, hogy meggondoltam magam! Nincs semmiféle korszakalkotó újításom . . .

MAGÁNBANK

VAKÁCIÓ

– Remélem, ma nem készítetted ki megint a nagymamát, kisfiam! . . .

ÓHAZA

– Igenis, kérem! Volt két paprikáscsirke, három üveg badacsonyi szürkebarát, temető, sírhant és egy drága jó édesanya . . .